

Kiskunfélegyháza, Móra Klub Gorkij u. 2. sz.

2016. október 26. 17 óra előadás és fórum

***A hetedik te magad légy! Októberi
derű-ború: Alaptörvény+módosítás;
jogi közállapotok uniós háttérben***

címmel bevezető előadást mond:

Kolláth György
alkotmányjogász

www.kollathgyorgy.hu

/a prezentáció olvasható itt/

Életút, már skalpolt portréval

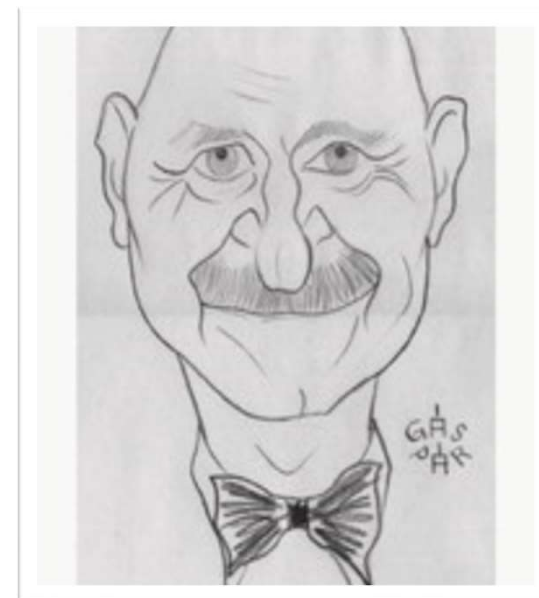
Kolláth György Béla: szolnoki születésű, budapesti ex-ügyvéd, közigazgatási és alkotmányjogász. Szolnok: 1965 a Verseghy Ferenc Gimnáziumban kitűnő érettségi 1971: a szegedi JATE Jogi Karán summa (Uni)cum laude diploma. Szakvizsgázott. 2014 nyarától nyugdíjasként is közjogi óraadó.

Pálya: tanácsi dolgozó, minisztertanácsi főosztályvezető-helyettes, minisztériumok törvényelőkészítő főosztályvezetője, miniszteri biztos, közben egyesület-kutató, jogoktató, kormányhivatali főtanácsadó, prevenciós intézet helyettes vezetője, 2000. óta 2014 nyaráig volt ügyvéd. Alkotmány-, közigazgatási, média- és sportjogot, általános jogot oktat(ott) egyetemeken, ill. főiskolán, az ELTE és a TF c. docense. Nyugdíjba vonulás óta kivételesen vállal közszereplést: ATV, Klubrádió, Népszabadság. Hobby: mindenféle sport, filmek, rádiózás. Ex-klubrádiós, ill. -Pacsirta rádiós szerkesztő-műsorvezető.

Kutatási terület: emberi jogok, államszervezet, civil társadalom és közhatalom, alkotmányos intézmények, közigazgatás, sportjog, médiajog, továbbá *humor a jog mindennapjaiban*.

Önállóan kimunkált, főbb törvényjavaslatok: állami kárfelelősség, kisajátítási jog, egyesületi jog, nemdohányzók védelme, kamarai jog, családi mediáció, sportbiztonság, kisebbségek választása, a prostitúció állami kezelése témaköreiben.

A **Marton Frigyes Emlékdíj birtokosa a közéleti humor** kategóriában. Jászladány díszpolgára. Ex-sportkuratóriumi elnök.

Bevezető

Köszöntöm Önöket. Horváth Tamás úrnak köszönöm a meghívást. Politikusok, politológusok, elemzők és tanácsadók *habosra sikálják: szerezsen-mosdatnák avagy sutba vágnák az okt. 2-i népszavazást*. Ambivalencia: mindenki, ill. senki sem tuti győztes avagy vesztes, bármely önkényes, túlzó minősítés indokolatlan. Elv: *érvénytelen, azaz jogilag nem fogható*. Üres vagy hamis mantra mégis az ún. **közjogi következményekről** is. Főmenüként az október 2-i „sajnálatos eseményeket”: azok kínos előzményét, felemás lefolyását, majd hibás utózöngéit tanulságosan, kritikusan és szemléltetően előtárom; méghozzá az **irányadó normákból levezetve!** **Egyedül a közjog nézőpontjából mutatom be** azt a bornírt sorozatot: hozzá nem értést, melléfogást, félrevezetést és agressziót, sőt gyűlölet-teli rosszakaratot, ami tízmilliárdok eltapsolása árán **durchmarsnak vélt bukott betlít hozott a népszavazással**. *Rosszat tett a hatalom, s rosszul is csinálta; belátni, rekonstruálni, konszolidálni utóbb sem képes, nem hajlandó*. Cseppben a tenger; a közjogi analízis tartalmában és formában képes jellemezni az egészet: az *ország frusztrált állapotát, uniós görceit, elszúrt kormányzati viszonyait, hamis esszenciáját*. Pl. azt, amit 6 éve(n át) folytatólagosan alkotmányjogilag műveltek, s most utánlövással még meg is fejelnék; mindez találóan *szemlélteti a hatalom ártó-önző attitűdjét, demokratikus jogállami csődjét, alkalmatlanságát, gyenge nivóját; s közügyeink majdnem kilátástalanságát*. Ma a közpolitika ilyen, egy hasadt kaptafára van ráhúzva. A *jogi műhibák okai és következményei, drámai kihatásai lehetnek egy (t)erjedő kataklizmának*. **Az alkotmányjog magasiskola, a rendszer csúcsa; magasan és messze van a mindennapoktól, az egyszerű polároktól. Ám ha ott hiba mutatkozik, az végigmegy a rezsím egészén**. *S lón!* **A jó alkotmány ui. a jog bibliája: stabil, értéként tisztelt, vitán, napi érdeken felül álló; védett s védeni tudó korszakos mű**. Az Alaptörvény (AT): **párttaktikai akciófüzet: ügyvédbojtár szintű koponyák avatatlan kézzel formázták, majd kényük-kedvük szerint 7x megpiszkálják**. Amíg egyetemen pártsemlegesen oktathatók, bár van alkotmányos: demokratikus, jogállami értékrendem, de nincs, itt sem lesz politikai nyilatkozatom, pártos kiállásom. A *fórumbeli beszélgetés is részemről jogi* érvekre szorítkozik; sapienti sat, szokás mondani ha egy megállapítás, gondolat túlmutat önmagán. Honi dilemma: közállapotainkon **sírjunk vagy nevéssünk**?! Közös zokogásnak semmi értelme, kár törölgetni két ököllel a magunk vagy egymás szemét. Ezért alkalmazok derűs, olykor vitriolos szemléltetést, **tankönyvi tételt**, kínos látványelemet, képeket, melyek az öngyulladásra olykor kész jogtételt megfejthetőbbé teszik. Arról szólok, néhol idézve, s karikírozva, ami túl megy a kopott szlogeneken, a 9 éves gyerekszint gagyis beszédén, a bornírtságon, a bővlin. **Téma: Alaptörvény-faricskálás, mint pótcselekvés; továbbá uniós jogi tények és kihívások, s ezek koccanása**. **Baj, hogy állami szinten szinte sosincs fair diagnózis, mellé rendelt háttér a taktikai értékű, össze semmivel nem rendezett, egyedi és önkényes intézkedés-dömpinghez**. Csalárd kommunikációs sugallat viszont van: ti., **nemzeti keretben még nincs baj, sőt tőlünk tanulnak mások?** Nem! Stratégiai szemléltetés: egy pasit lelöknek a 100 emeletes ház tetejéről, 10 emeletenként nyugtatgatja megát: eddig még nincsen baj, eddig még...Repülni könnyű, hát(ra) landolni? **Fő, s zömmel elég is a kommunikáció**?! Ugyan már! Az orvos mutatja a szörnyű röntgenképet, s közli: van jó és rossz híre. A rossz hír, hogy hatalmas, végzetes rákos burjánzás látszik a képen. Mi a jó hír – kérdi a beteg. –Az, szól a doki, hogy **foto shoppal el lehetne tüntetni. Mint a közügyekben bármit, „rend(szer)esen”**?! **Október 23-ának, s a 60. évfordulónak is, sajnós, ez az „ünnepi” karaktere, egyik mai tanulsága.**

Miért éppen október? 1956 október 23. igazán

A többrétegű, *bizarr címet* megindokolom. Sportnyelven szólva: kék sarokban egy kis **honderű**, kicsiny focisiker+az immár Budapesten is élvezhető Oktoberfest; piros sarokban a **borús hangulatú**, konfliktusos évfordulója az 1956-os forradalomnak és szabadságharcnak. Folytatva a fogalmi párosítást: az egyik sarokban az OLAF, az Unió család elleni hivatalának beharangozott „missziója”; a másikban az érvénytelen népszavazásból nem következő unióellenes alkotmányozás. Végül: a jobb sarokban a csillapíthatatlan, sokmilliárdos kampány-üzemmód+alapjog eltiprás; a bal sarokban a sorjázó füttykoncert. 2016 *Magyarországa (köz)jogi tekintetben is beteg: lázas állapota, szellemi-lelki egészségromlása nyilvánvaló; krízisben biztosan van, de a publikum netán éber kómába is besorol(tatható)*. Alig egybevezethető mindez 56 hősiességével, áldozat-vállalásával, igazságával és tanulságaival. Nem lévén sem politikus, sem politológus, **közszereplő demokrata polgárként** két idézettel emlékez(tet)nék 1956 tényeire, illetőleg annak egyik emelkedett alkotói megjelenítésére. Következik tehát egy korrekt ténytár; majd egy bátor, évszámszerűen nem beskatulyázható vers:

A **Wikipédia: a szabad enciklopédia** így ír az 1956-os forradalomról: Az **1956-os forradalom** [Magyarország](#) népének a [sztálinista terror](#) elleni [forradalma](#) és a [szovjet](#) megszállás ellen folytatott szabadságharca,^{[2][3]} amely a [20. századi magyar történelem](#) egyik legmeghatározóbb eseménye volt. A [budapesti](#) diákoknak az egyetemekről kiinduló békés tüntetésével kezdődött [1956. október 23-án](#), és a fegyveres felkelők ellenállásának felmorzsolásával fejeződött be [Csepelen november 11-én](#).^[4] Az október 23-i [budapesti](#) tömegtüntetés a [kommunista](#) pártvezetés ellenséges reakciója és a fegyvertelen tömegre leadott véres sortűz következtében még aznap éjjel fegyveres felkeléssé nőtt. Ez a [kormány](#) bukásához, a [szovjet](#) csapatok visszavonulásához, majd a [többspártrendszer](#) visszaállításához és az ország [demokratikus](#) átalakulásának megkezdéséhez vezetett. November első napjaiban az [új kormány](#) megkezdte a tárgyalásokat a Szovjetunióval a szovjet csapatok teljes kivonásáról, a [Varsói Szerződésből](#) való kilépésről és az ország semlegességéről. A szovjet politikai vezetés azonban a kezdeti hajlandóság után meggondolta magát, és miután számíthatott arra, hogy a nyugati nagyhatalmak nem nyújtanak a magyar kormánynak segítséget, [november 4-én](#) a szovjet csapatok *hadüzenet nélküli háborút indítottak* Magyarország ellen. Az aránytalan túlerővel szemben egyedül maradt ország több napon át folytatott hősi forradalma így végül elbukott.

A harcokban a titkosítás alól [1993](#)-ban feloldott statisztikai adatok szerint 2652 magyar és 720 szovjet állampolgár esett el.^[5] A forradalom következményeként hozzávetőleg 176 ezer,^[6] más adatok alapján mintegy 200 ezer [magyar](#) hagyta el az országot, túlnyomó többségük [Ausztria](#) felé menekülve.^[7] [1957](#) januárjától a forradalom résztvevőit tömegesen börtönözték be, majd sokukat kivégezték. A [brutális megtorlást](#) és a magyar nép elnyomását az [ENSZ](#) és a világ közvéleménye egyaránt elítélte. [A forradalom leverését követő évtizedekben](#) az 1956-os eseményeket a [pártállami](#) hatalom [ellenforradalomnak](#) bélyegezte és elítélte, de a [rendszer váltás](#) során megváltozott az események hivatalos értékelése. [1989. október 23.](#) óta ez a jeles nap kettős [nemzeti ünnep](#) Magyarországon: az [1956-os forradalom kitörésének napja](#) és a [Magyar Köztársaság 1989-es kikiáltásának napja](#), melyet az 1990. évi XXVIII. törvény iktatott a nemzeti ünnepek sorába.^[8] Az 1956-os események meghatározó szerepét a 2011-ben elfogadott [Alaptörvény](#) preambuluma is hangsúlyozza.^[9]

/forrás: Poet.hu; nyilvános, engedélyes közlés/

*Hazám, én féltelek
látom, gyülekeznek feletted
vad, sötét fellegek,
marcangolnák drága tested,
mint tették egykoron,
ezt nem, nem hagyom.*

*Nem esünk még egyszer
ugyanabba a hibába,
mint tettük hajdanába,
elvették, ami a miénk,
és itt maradtunk
egy leigázott országban.
Ígértek nekünk mindent
okosabbnál okosabb emberek,
de a kapzsiság tengerébe
veszett minden ígéretek,
maradt egy kifosztott ország,
benne reményt vesztett emberek,
kérdőn néző, tompa tekintetek.*

*Mi történik velünk,
nem érdemelünk többet,
tán egy tál ételért
műveljük a földet,
szántunk és vessünk,
aratni majd más fog,
már csak nem hagyjuk
ezt a gyalázatot?*

*De most már
azt mondjuk, elég,
eddig, s ne tovább,
nem engedjük többé
sem gyötörni, sem
kifosztani e hazát.*

*Ha harc kell, megkapjátok,
győzzön az igazság,
megvédjük ami a miénk,
ismét szabad lesz
hazánk, Magyarország.
Éljen a Szabadság!*

Fura cím, uniós karakter, néhány uniós egybevetés

József Attila A Hetedik című, drámai versének refrénjét is választottam kiinduló pontnak. Ezt írja a költő: „csellel, gánccsal mind nem elég, - a hetedik te magad légy”. A hetedik AT-módosítás van terítéken, alig négy év alatt. Étlap nem változik ily' sűrűn; pláne jó ok nélkül. Aki - az M.E. - mégis kínjában, parancsban ezt megszabja, önmagát, hatalmi megszállottságát, feslett judíciumát jeleníti meg ezzel. Légy: kettős fogalom; szimbólum is, a gátlástalanság, a fertőzés-veszély, s a nagy dolgokhoz mért kicsiny(es)ség dimenziója, jele, mértékegysége is. Mindez együtt: intő jel volna; normális országban, csakazértis alapon, önéredeből, elvakultan nem szabadna a közös (érték)rendet, a békés normákat, az elemi valóságot, a szolidáris elveket felrúgni, kétségbe vonni, megkerülő csellel taccsra vágni. Szemléltető, túlzó bonmot: Mi a különbség Orbán és Merkel között? Semmi. Mindkettő úgy bánik a menekültekkel, ahogy saját országa állampolgáraival. **Erős Európa!** –szól, ki éppen szétzilálja azt. Nem ural(hat)ja, hát elrontja! Majd' minden egyebet is! Magyarország az Unió társadalmi termékének 0,7 százalékat állítja elő. Vajon akár általánosan, akár szakpolitikai metszetben megszabhatná a 99,3 százaléknak a működés alapvető - amúgy általa nem tisztelt - rendjét, továbbá a közösségi haladás irányát? Feloldhatatlan ellentmondás feszül a közösség determinálásának önző és álszent igénye, az elutasítás revánisa; meg a nemzeti érdekek, s külső példaadásnak vélt miniszterelnöki szerepfelfogás és kettős beszéd ütközése között. Más szól hazai, és megint más uniós fogyasztásra; mindent lenyom az előbbi; ugyanakkor a közös nagy döntésekben - a migrációt alig/ha kivéve - vakhangnyi ellenállás sincsen. Az Európai Unió - minden bajának dacára – minőségi elitklub, értékközösség, a plurális demokráciák önkéntes szövetsége, a jogállamok megtestesülése, az emberi jogok színtere, védelmezője. **Ez vele a baj itthon: nem illiberális?** Tény, hogyan félbevágott óriás, befejezetlen mű; olyan alakulat, mely a valódi és mindinkább kellő egység, az államiság számos kritériumával nem rendelkezik. 2004-től felvizeződött, olyanok is bekerülhettek, melyek csupán a kasszánál érzik jól magukat, kötelezettségeket maguknak nem(igen) legitimálnak. E század első három évtizedében ez ugyanígy alig(ha) maradhat; sorskérdés tehát, hogy Magyarország a fősodorhoz, vagy a renitens leszakadókhoz, a perifériához, az öntörvényű lúzerekhez tartozik-e (majd). Unortodox, ellenségeskedő, kulturálatlan, elszigetelt, barát(ság)talán zárvány lesz, illetve marad; vagy felzárkózik az élen járókhoz, azokkal tart lépést és módszert, velük és általuk jut előre a **demokrácia** rendjét kint és bent is követve. Utóbbi különösen fontos. Brüsszelt „lemoszkvázni” bűn és hiba: az Unió nem KGST és nem is Varsói Szerződés, mely utóbbiakból távozni 1956 és 1968 kockázatával (sem) lehetett. Az Unió épp azért, s főleg azok miatt lassú, nehézkes, körülményes és gyakran irányíthatatlan, mivel különböző önképű, érdekű és minőségű demokraták alkotják, akik jogilag szabadon, így meg úgy szavaznak és sokszor megkérik a voksuk árát. Visszaélnék a túlzó türelemmel, a régi tagok demokratikus elkötelezettségével, választási és népfelség tiszteletével. Brüsszelt „lekócerájozni” sem pusztán illetlenség, hamis vád, de bornírt beszólás is; onnan, ahol szakszerű, értő, a közjót és semmi mást nem szolgáló kormányzásnak se híre, se hamva. Orbán ugyanakkor mesterien felismert és kihasznál egy hízagot: ti. őt megfogni csak jogilag lehetne; az pedig az Unióban lassú, kétélű, itthon kimosakodható. Lesz, aki szemrebbenés nélkül antitézist kreál, a meccs állása így 1:1, gond egy szál se?!_A mai Magyarországon – ellentétben a szintén választott uniós tisztségviselők és nem bürokraták szisztémájával - (miniszter)elnöki rendszer van; egy primitív, avított, zsarnoki, paternalista és összjátékra, alkotmányos, közösségi értékekre, garanciákra mit sem adó változat. Megreformálhatatlan, az Unióval mind kevésbé kompatibilis, konszolidációra, belső jobbításra esélytelen; kirekesztő, álságos, nincs benne pozitív hajtóerő. Fejlődésre, önkorrekcióra képtelen; ám rövid-, középtávú túlélésre a világ(gazdasági) helyzet, az Unió még ad forrást. **Érték a stabilitás, még ha ilyen is; sőt kedvez neki a migránsválság**. Unortodoxia? Pl. ez: Orbán: a fékek és ellensúlyok rendszere csak amerikai találmány. Már van elég önbizalmunk ahhoz, hogy saját javaslataink legyenek, és azt várjuk a Nyugattól, hogy ezeket ne butaságként, „unortodoxiaként” kezelje, hanem fontolja meg, mert akár egész Európa számára is érvényesek lehetnek. Egy frászt! Igaz, média-fronton tán épp' ez - brutális lecsengetés, csengőfrász - van itthon napirenden. Az Orbán-Matolcsy víziók, tanok, tévhitek, dogmák sorsa Európában? Majd, ha forint alapú magyar hitel árasztja el a legfejlettebb tagállamokat.

**"Megmentik újra és újra a hazát,
valahányszor saját profitjukat kell
megmenteni. Ha háborút nem csinálhatnak,
csinálnak háború-félelmet, s bebörtönöznek
jámbor rajongókat, hogy a nép elhiggye, hogy
veszélyben a haza."**

Ady Endre

Hat jellemző megközelítés

I. Nemes egyszerűséggel a magyarok 98 százalékának nevezték a Fidesz hivatalos oldalaként működő Facebook-oldalon azokat, akik nemet mondtak a vasárnapi kvótanépszavazáson. Megszületett a kvótanépszavazás végső értelmezése [a Fidesz hivatalos oldalává avanszált Fidesz-Facebookon](#): a magyarok 98 százaléka a kvóta ellen szavazott, és kész. Az apróbetűs résznél sem szerepel, hogy a kvótanépszavazáson a 8,261 millió választásra jogosultaknak eleve csak a 40,41 százaléka nyilvánított véleményt, a további 59,59 százalék nem ment el vagy érvénytelen szavazatot adott le. Az érvényesen szavazó 3,338 millió emberből valóban több mint 98 százalék, azaz 3,36 millió ember ikszelte be a nemet. A Fidesz szerint ők lennének a magyarok 98 százaléka. De akkor mi van a többiekkel? Ők nem magyarok?

II. Ha egy esküvőn az egyik fél jelent csak meg, az ő igenje hiába a jelenlévő felek száz százaléka, nem eredményez házasságot. Se politikai, se közjogi se semmilyen értelemben. A távolmaradás ebben az esetben sem jelenti azt, hogy a másik fél átadta volna a döntés jogát... És elég nagy baj, ha a násznép ezért ünneplésbe kezd...' (Á. L.)

III. Végképp megszűnik a jogállam, ha egy jogilag érvénytelen népszavazást a hatalom politikailag érvényesnek tekint. Ez a szétválasztás (jogi vs. politikai) hamis. A politikai cselekvés alapja egy jogállamban az, hogy a nép, jogi úton, közhatalmat ruház a képviselőire. Ennek hogyanját szabályozza a törvény, amelynek értelmében, ceterum censeo, az október 2-i szavazási eredmény nulla, pára, lepkefing. Ez ellen nem segít a szómágia, a ráolvasás. Igaz, e a trükköt gyakran alkalmazza a kormány, pl. a gyermekszegénységgel kapcsolatos vitákra a miniszterelnök azzal tett pontot, hogy kimondta a szájával, miszerint gyermekszegénység nem létezik. (Balavány György publicista)

IV. Káros, kóros alap-attitűd: „Reméljük, a Jóisten megsegít bennünket, és demokrácia helyett nem kell kigondolnunk más típusú politikai rendszereket, amiket a gazdasági túlélés reményében azután be kell vezetnünk.” „Ha támadják a kisvasutat, akkor meg kell hosszabbítani Bicskéig, és ha akkor is támadják, akkor meg Lovasberényig.” /O.V./ Ütős bonmot ellenben, tán válaszcsepásként a közösségi hálóról: az egyetlen dolog, amit Orbán valóban elért Brüsszelben a kilincs volt. Hazudós kis rohomegérnek tartják sokan.

V. A vég kezdetét jelenti, ha az elfogadott, demokratikusan kidolgozott szabályokat a tagállamok nem tartják tiszteletben” – mondta Juncker egy párizsi konferencián, s ezzel Orbánnak üzent. J. szerint, ha egy tagállam minden alkalommal népszavazást tartana, amikor nem ért egyet egy közös döntéssel, az EU kormányozhatatlanná válna.

VI. A [hvg.hu kérdezte](#) Orbán Viktort arról, hogy rendben van-e, hogy egy magánkézben lévő biztonsági cég szűrte meg a belépőket és felügyelte a rendet az idei október 23-ai állami ünnepségen, valamint hogy mit szól ahhoz, hogy több alkalommal is rátámadtak az ellene síppal tüntetőkre, valamint újságírókra. „Jogi kérdésekkel majd a **joghatóságok (sic!)** foglalkoznak” – mondta a verekedésekkel kapcsolatos kérdésre a miniszterelnök, aki az újságíró visszakérdezése után is **megismételte** a válaszát. Mármost; a **joghatóság=államok közötti munkamegosztás, I. éves tananyag**. Ül le fiam, egyes!

TUDTA?

Torghellének jobb a gól/lövés aránya,
mint a népszavazási részvétel.

NÉPSZAVAZÁS
2016. OKTÓBER 2.

TUDTA?

Az emberek többsége szarik bele
azokba a kérdésekbe, melyeket a
kérdező már előre megválaszol.

NÉPSZAVAZÁS
2016. OKTÓBER 2.

Orbán Viktor, 2016. szeptember 22: Én egy kicsit mindig *csalódott vagyok, ha a részvételi arány kevesebb, mint száz százalék*, mert abból indulok ki, hogy Magyarország jövőjéről van szó. **Orbán Viktor, 2016. szeptember 29:** Politikai értelemben *a részvételnek nincs jelentősége*. **Orbán Viktor, 2016. október 2-3:** *A magyarok véleménye ismert, ezen nem változtat egy népszavazás sem,..* Azután eljátszadózott az Unióból való kilépéssel is. Különben miért hangsúlyozná, hogy most *többen szavaztak nemmel, mint annak idején a belépésre* igennel? Korábban azt is mondta, *az lehet újra képviselő vagy polgármester, akinek a választói kellő létszámában vesznek részt a népszavazáson*. Eszerint szinte senki sem újrázhat, vagy minden híve láthatja, hogy blöffölt. És ha valakire, hát *őrá is vonatkoztatja ugyanezt* a feltételt? Zárótétele: "Számíthatnak a Fideszre és a KDNP-re. Számíthatnak a kormányra. Számíthatnak rám."

Miniszterelnök úr, amikor beleírták 2011-ben a Alaptörvénybe az 50%-os érvényességi küszöböt, gondolta volna, hogy legelőször önök fogják megszopni?

**Ez a bérlet
nem érvényes.**

**Politikailag
érvényes.**

SPEECHABLE

Ki lépett be kihez; elsőbbségi elv

Valki László nemzetközi jogász szerint uniós jogi szempontból teljesen **irreleváns**, hogy a magyar országgyűlés alkotmánymódosításban rögzíti-e, hogy a parlament beleegyezése nélkül nem történhet meg külföldi állampolgárok letelepítése. Az uniós jog ugyanis mindig **elsőbbséget élvez** a magyar jogszabályokkal, köztük az alaptörvénnyel szemben is. Az Unió tehát elvben ma, az alkotmánymódosítás előtti világban is hozhat kötelező erejű döntést - ahogyan az tavaly szeptemberben is történt 1294 menedékkérő Magyarországra történő kötelező áttelepítéséről -, bár ezt a döntést Budapest megtámadta az Európai Bíróságon. (A tavalyi döntést egyébként az igazságügyi és belügyminiszterek tanácsában minősített többségi szavazással hozták meg, Magyarország és három másik közép-európai állam ellenszavazata, valamint Finnország tartózkodása mellett. Tehát **nem brüsszeli bürokraták, hanem a tagállamok miniszterei** döntöttek.) Ha Magyarország fel szeretné venni a kesztyűt Brüsszellel és vissza szeretné **szerezni szuverenitásának egy részét, amiről a csatlakozással lemondott**, elvben az alapszerződés menekültügyekre vonatkozó rendelkezéseinek módosítását is kezdeményezhetné. Ez azonban **Valki László** szerint tökéletesen **reménytelen vállalkozás** lenne alig hét évvel az alapszerződés lisszaboni módosítása után. Már azt is lehetetlen lenne elérni, hogy ez **egyáltalán napirendre kerüljön**, nemhogy a **szükséges egyhangú döntés** megszülessen.

***/Saját megjegyzésem:** az Unió (jog)gyakorlatában a közösségi jog elsőbbségével szemben, **kivételesen, verifikálva létezik** ún. **alkotmányos, illetőleg nemzeti identitás**; az, amire hamis, ill. túlzó módon: **elkésetten, joggal való visszaélés**ként, retorzió gyanánt, aktuálpolitikailag, s a Nemzeti Hitvallásukkal is szemben, most sajátjogú magyar igény mutatkoznék; ám annak mértéke, módja és ötletszerűsége kevés esélyt ígér. Alaptörvény, E cikk:*

„Magyarország az európai népek szabadságának jólétének és biztonságának kiteljesedése érdekében közreműködik az európai egység megteremtésében.” Az európai egységet romboló bel- vagy külpolitika alaptörvény-ellenes is./

A **nemzetközi jogász** szerint nem csak azért felesleges az alkotmánymódosítás, mert az uniós jog úgyis felül fogja azt írni, hanem azért is, mert az Európai Bizottság legújabb, nyári javaslatcsomagjában **már nem szerepelnek kvóták**. Ennek egyik oka egyes tagállamok politikai tiltakozása, a másik pedig a menekültek szándéka. **Ők sem szeretnék ugyanis feltétlenül abban a tagállamban letelepedni**, ahová a rendszer elhelyezné őket, tehát Magyarország helyett valószínűleg a legtöbben inkább Németországot vagy Svédországot választanák. Ezért most elsősorban a regisztrációs rendszerek fejlesztését (ujjlenyomatvétele) és például olyan **ösztönzők kidolgozását sürgetik, hogy a menekültek a nekik felajánlott kedvezményekhez, támogatásokhoz csak egy meghatározott országban juthassanak hozzá**.

1948 12. pont: Unió; 2016: kiszavaztatni a népet belőle?

Unió alapértékek, **alapszerződés** 2. cikke: Az unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok - ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait - tiszteletben tartásának értékein alapul. Ezek az értékek közösek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában. *Minden szó világos? Veszi ezeket itthon komolyan a honi hatalom?* Az Unió **Alapjogi Chartája** preambuluma kivonata: Szellemi és erkölcsi öröksége tudatában az Unió az emberi méltóság, a szabadság, az egyenlőség és a **szolidaritás oszthatatlan és egyetemes** értékein alapul, a demokrácia és a jogállamiság elveire támaszkodik. Tevékenységei középpontjába az egyént állítja, létrehozva az uniós polgárság intézményét és megteremtve a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget. *..Az Unió... biztosítja a személyek, a szolgáltatások, az áruk és a tőke szabad mozgását, valamint a letelepedés szabadságát.* Ennek érdekében a társadalmi változások, a társadalmi haladás, valamint a tudományos és technológiai fejlődés fényében szükséges az alapvető jogok megerősítése e jogoknak egy chartában való kinyilvánítása útján.

Mi nem tetszik, mi elfogadhatatlan az M.E.-nek ezekből? Mi lenne alternatíva? Meddig mehet, hogy erre indexelünk, és amarra megyünk? Lássuk be, ill. tisztán: külföldről - a fair mérleg s a korrekció ajánlásán túl - nem jön átütő erejű honi ukáz, megoldás. Ergo vagy olyan (minőségi, európai!) jogállamunk lesz, mint amelyet megengedhetünk magunknak, vagy olyan, amelyet szégyenletesen eltűrünk, és akkor bizony meg is érdemelünk. Az Unió kezd belefáradni az Orbánnal való csatákba: néha ráhagyja, sokszor mellőzi, sok jogi indítványban kifogásol honi abszurdumokat, s (ki)vár arra, amikor s ahogyan majd fájoan kifejezheti rosszallását. Ha pl. jóindulat kéne! Orbán taktikai erősödés látszik, de a migráció „együgyű” eset.

Nyugat-Európában és az Egyesült Államokban kialakult egy erős narratíva, hogy az unióhoz újonnan csatlakozott államok **élősködnek rajtuk, korruptak, a demokráciát pedig visszafejlesztik valamiféle hibrid rendszerré.** Ebből képződhet dermesztő végkifejlet.

Erőkultusz, machiavellizmus, szuverenitás

Szabad-e egyenlőségjelet tenni az erő és az erőszakosság; az arrogancia, a kíméletlenség, a gátlástalanság közé: sőt, az ebből származó eredményt, a győztes bárdolatlanságát, az inkorrekt sikert, és hozzá a gögöt és primitív pózolóást vélni a politika természetének, velejárájának, követendő példának? Nem! Talleyrand: *Mit kezdjek én egy becsületes emberrel. Nekem egy jó politikusra van szükségem.* Cinizmus ez, vitatom, de itthon etalonnak látom. Bevett demokráciákban ez nem menne: kompromisszumokban megfigyelhető eme kontrollvesztés. Erős Magyarország az állandó mantra. Hogy is van ez? **Erő két forrásból** jöhet: a fegyverek er(d)ejéből; avagy a legitimitációból. Erős egy formáció, ha gazdasági bázisa ép, nagy és növekvő, ha a kor élenjáró színvonalán halad, s ha döntő társadalmi támogatást élvez. Megvan? Ellenben **nem erős, ha képtelen, ill. nem hajlandó a bevett normák szerint, azok koordináta rendszerén belül létezni.** Kiemelve: ha valaki *köp mindenféle normára, ha azokat gyurmaként fordítja maga javára, ha nem ismer el mást partnernek, korrekt ellenfélnek, akkor ezzel nem az erejét, hanem a gyengeségét, a megoldás-képtelenségét, a versenyképtelenségét, netán torz önképét árulja el. Ha folyton önérdékűen nyitogatja Pandora szelencéjét, akkor vélt nagypolitikai tényező helyén ordító egér látszik.* Derűs üzenet, összehasonlító alkotmányjog: a szocialista állam(jog) filozófiája ez volt: a legfőbb érték az ember. *Alaptörvényi miliő: a legfőbb ember az érték.* Magyarország nem erős, még csak húzóerőt jelentő regionális, ill. törpehatalom sem. Fitogtatott erő, durvaság főként azoknak jár, akik „lent” vannak, sebezhetőek, kiszolgáltatottak; ritkán van a szorítóban egyenlő erők fair küzdelme. /Idézet: *megtanultam, hogy amikor esélyed van megölni riválisodat, akkor nem gondolkozol, hanem megteszed.* Két alapvető megfigyelés: **1)** Az igazi erőnél a kunszt azt féken tartani, csak szükséges, arányos és kontrollált módon bevetni, ha más eszköz és mód nem célravezető. A közhatalomnak kell(ene) csinján bánni vele, mert ott eleve a börtönig terjedő alávetés van a gyengébb oldalon. **2)** A hatalmi megszállottság és a totális felhatalmazás antidemokratikus. Ki van kiért: a nép egy emberért, vagy fordítva; kit kell kikért-miért korlátozni? Demokratikus minimum az intézmények elsődlegessége a hatalom birtokosaival szemben. Mindenki hatalma csupán feltételes, korlátozott, időleges, számadáshoz kötött, származékos. Julius Caesar, Napóleon csak egy volt; sorsuk, végzetük ismert. Nonszensz az a fajta erőkultusz, amely minden normát felrúgva, átírva nem igazgat, csak ural, birtokol, dirigál, vad víziókkal él: mintha pl. Felcsút a Barca-t hív(hat)ná ki a maga önkényes szabályai szerint. A jogállam nem machiavellista: a cél nem szentesíti az eszközt, jót tenni is csupán jól, adott határok között, normák szerint megengedett. A közjog fundamentuma, a **szuverenitás:** állami főhatalom, mely kipurciózott és harmóniába rendelt jog, érték és érdek; kifelé függetlenség, befelé kölcsönös függések sora; így semmiképp egy alany előjoga, játékszere, hivatkozása. A népet illeti meg, elidegeníthetetlenül. Ez a demokratikus legitimitáció. Mindenki hatalma a néptől ered, megosztva, s a nép ezt elsősorban választott képviselői útján gyakorolja, másodlagosan pedig közvetlenül, népszavazás formájában. E képlet kiforgatása, a nép leszólása, jogának elvétele, oktalan korlátozása alkotmányellenes. Sumák duma: a nép kedvenc itala a skót viszki, melyet választott képviselői útján fogyaszt.

Alkotmányos jegyzetlapok I.

Nincs idő az orbáni Alaptörvény átfogó értékelésére. Megsérteni mégse ajánlom; elég a műhibáit kinevetni, hamisságait, abszurd melléfogásait, gondozói általi megsértését leleplezni. Kulcsmondatok, s azok háttérének és összefüggéseinek vázlata: A hatszor módosított Alaptörvény **Murphy és Parkinson törvényével párhuzamba** állítható. Hungarikum, hogy amihez jogunk volna, (sok) közünk még sincs. Az AT, mint egyfajta **Orbán-pátens a NER (mellék)terméke: belőle, vele jött, vele lesz (meg)hal/ad/ott. Nem pusztán sikerületlen mű; család termék.** 3 érv: 1) A 89-es rendszerváltó alkotmány egyszerre volt alkotmány és alaptörvény; a mostani AT mínusz ág, úgymond identitásbeli visszalépés. 2) A 89-es alkotmány nem tételezte a „hatalommegosztást”, de az AB nyomán azt alapértékként ismerte el a jogállamiság válfajaként. Az AT ezt de jure beírta, de facto kiiktatta; s azt az alkotmányjogi kincset, elvi precedens-gyűjteményt is, melyet az AB 20 év alatt jó, európai minőségben adott. 3) A gránitszilárdságúnak vélt AT aktuálpolitikai sorvezető lett, mégis e század **európai jogfejlődésének, pl. az uniós Alapjogi Chartának nincs nyoma, védelme** benne. Ambivalenciáját jelzi, hogy az uniós kötelező joggal, európai vállalásokkal mit sem tud, tán nem is akar kezdeni. Balfék: mint mikor a vak síelő lendületből menne át a forgóajtón; avagy a legény bakugrásban repülne át az orrszarvún. Csoda, ha van fennakadás? **Az államvezetés e század jogi vonatkozásban is fogós kihívásaival (globalizáció, külhoni, uniós illeszkedések, biztonság vs. emberi jogok, harmadik generációs és innovációs jogok előretörése, modernizálendő szakpolitikák stb.) értőn foglalkozni sem hajlandó.** Ma legnagyobb baj, teherterhelés és botránykő az ún. „migráncügyi törvénykezés”; ami nem az, aminek láttatnák. Közjogilag egyik szélsőséges megközelítés sem korrekt: kerítés v.s. keblünkre ölelés: törvényességre, humánusra, nemzetközi jogkövetésre, józan mértékre és észre, distinkciókra, többszintű kooperációra és fair monitoringra egyaránt szükség (lett) volna. A bezárkózás, a bétékázás avagy korlátlan mozgásszabadság dilemmája hamis és észszerűtlen; a differenciált és multiszektorális megoldás-keresés lett volna megfelelő: idő, erő, közös mód, menet közbeni igazítás adott volna és még megkövetelhet értő cselekvést. Ez ui. a **kormányzás**. Elv: nem ugyanaz a menekült státusza, joga, mint a gazdasági betelepülőé; előbbi ideiglenes állapot, utóbbi közérdekű mérlegelés tárgya. Mindkettő jogok, kötelezettségek kombinációja: e helyett, ezzel szemben a sötét ösztönökre építő állami politika, sunyi közhatalmi gyakorlat AT-ellenes is. **Az egyéb jogalkotás (is)** csípőből önti a felszínes, demagóg, semmivel sem alátámasztott, hatósági ízű, szankció-központú regulákat. Kriminális közéletünket az állandó „bétékázás” a végletekig kriminalizálja. **Jogpolitika** hamisan, értékrendtől mentesen, csak pártpolitikai és kommunikációs igénnyel mutatkozik. Stratégia helyett alkalmi, önérdékű, párttaktika szab meg évtizedekre szóló közügyeket. Drámai a visszaesés elvi, morális, szakmai és minőségi tekintetben – a jobb jogi karok I-II. évfolyamához képest. *Angol bonmot: oltsd el a régi tüzet, hogy újat gyűjthass.* Már a tűzoltásnál is előbbre való a folytonos (háborús) gyűjtogatás. A közhatalom birtokosai a büszke, vak ló bátorságával elmennek a falig. Falra mi mászunk tőlük, miattuk.

Alkotmányos jegyzetlapok II.

Rendesen, normálisan a jog a társadalom-tudományok matematikája. Egy jó jogszabály olyan tiszta, mint egy matek képlet: egy fölösleges vessző sincs benne. Fényévnnyire távolod(t)unk ettől immár az AT okán és nyomán is. Nem értük még a gödör aljára. A minisztériumok (jogi) szakapparátusa lebénult, a bizalmatlanság fojtogató. Külső kegyencek, baráti ügyvédi irodák eredményelvű felelősség nélkül, drága manufaktúrában, néha kilóra hozzák-viszik a normákat. *Bon mot: foga(da)tlan prókátorok éber kómában fabrikálják a §-tengert*. Olykor pironkodnak egy kicsit, aztán passzolnak. Felelősség alkotmányértésért, uniós jogsértésért sem kint, sem bent nincsen. Még viccelni is szokás: amit elszúrt a buta és öntelt politika, azt úgyis a jogászoknak kell úgy-ahogy helyrehozni; néha csak látszat-értékűen, mint mikor a sporthorgász lábmosó lavórban pecázva mímeli, hogy süllőt fog. Ami építész szúr el, azt malterral, amit gépész, azt zománccal, amit orvos, azt humusszal, amit politikus, azt §-sal fedik el. *Otto von Bismarck*: minden magyar egy jogász és egy huszár keveréke; ugyanő, más vonatkozásban: csak az ökor következetes. Nálunk tényleg elmehet a kisvasút Bicskéig; kardunk rozsdás, rossz dumákkal vívunk; a csákó papírból van és kínai termék; rendre átesünk a ló túloldalára; már nem beszélünk németül sem, és a történelmi tudat elakad, lezárul 1939-nél. **Két fontos összefüggésről rövid áttekintést érdemes adni.** 1) Az ún. rendkívüli jogrend problematikája. 2) Az előbbivel összefüggésben a terror elleni fellépés alfája és ómegája. Ad 1) Európa alkotmányai eleve számolnak rendkívüli helyzetek kialakulásával, s ehhez a végrehajtó hatalom különleges felhatalmazását teremtik meg. Franciaország, Ausztria éppen ebben utazik: nyílt vitával, alkotmányos garanciákat és kontroll-formákat ide rendelve. Mert alkotmányos államban főszabály a szabad, nyitott, emberi jogilag szavatolt berendezkedés; és szoros, szükséges, arányos, ésszerű mértékre szabott és külső-belső kontroll alatt tartott kivétel pl. a mozgásszabadság korlátozása, a megelőzést célzó és valóban szolgáló intézkedések átmeneti bevezetés. Minderre a Római Szerződés az Európai Emberi Jogi Egyezmény is ad „kaptafát”; ti., hogy mely jogok függeszthetők fel, milyen körben és miféle biztosítékok, ellenőrzési módok, beszámolási válfajok közepette. Magyarország a tény és igény vonatkozásában más úton jár. Kár. Ad 2) Anti-terror intézkedésként lehet és kell is alapjogi korlátozásokat hozni. Attól lesz ez hiteles és legitim, hogyha bevezetésüket fair előzetes számvetés kíséri a már meglévő eszközök alkalmazásáról, a tett és a kellő intézkedésekről, s azok várható hatásáról és fogadtatásáról. Tehát nem pusztán benyújtja a (pénzügyi, hatásköri) igényét a teljes erőszak-gépezet. Részérdekeken felül mérlegelik a komplex tennivalókat, bennük a jogi változtatás igényét, idejét és módját. Átfogó, meggyőző felkészítést alkalmaznak a tényleges megszorítások, kényszerű beavatkozások befogadására; külső-belső ellenőrzést, visszacsatolást rendelnek a bevezetett intézkedések monitoringjaként, hibák esetén érvényesítik mindazok felelősségét, akik ennek érintettje. Végi érvényre jut az az attitűd, hogy a lakosságért van mindez, nem erőfitogató öncélként: s amint vége a krízisnek, visszaáll a jogállam normális rendje, számadással lezárva a menetet. Talán a fele, ha része a hazai intézkedésnek. Ez baj.

Messziről nézve, a nép szav(azat)ára várva

Az uniós jogi megfelelés szempontjából katasztrófa-sújtott területté vál(t)unk. A „**nem szokványos jogi kultúránk**” láttán eltorzult arccal fogják a fejüket külhoni barátaink, kollégáink. Pilot-eljárás utalna tömeges jogsértéseinkre európai fórumokon. Mérvadó verdikt Strasbourgból! A bíróság kiemelte, hogy Bakának nemcsak joga, hanem kötelessége is volt az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnökeként kifejezni véleményét a bírósági rendszerrel kapcsolatos reformokról. Strasbourg szerint „nincs bizonyíték, ami arra utalna, hogy a felperes által kifejezett vélemény túlmént volna a szigorúan szakmai szempontokon, vagy indokolatlanul személyes támadást vagy sértést tartalmazott volna.” Ezek alapján pedig a bíróság arra jutott, hogy a főbíró elmozdítása egy demokratikus társadalomban indokolatlan és túlzó volt., Okult ebből bárki is?! Dobogós hely illeti az országot a kötelezettségszegések terén; akár a kerítés-építés vonatkozásában is jöhet. Nemzetközi konvenciókat, kooperációkat teszünk taccsra (Dublin, Genf, ENSZ) pártpolitikai megfontolásból. A Brexit-tel dobálózunk; csak hogy az U.K-ban más a nívó, a mérték, a demokrácia stabilitása, s más a kockázat is nemet mondani, mint hogyha Krahács, Ugocsa negligál. Odakint a fejcsóválást elítélő megnyilatkozások kezdik követni. Mintha a falnak beszélnének: V.ö: pávatánc kinyilatkoztatás! Strasbourgi duma: ***a magyarok karikás ostorral csinálnak, váltanak alkotmányt.*** Érdemes folyton kötözködni, ordenaré módon visszaszólni? Intés: mert találsz egy bokszkesztyűt, még nem hívhatod ki a középsúlyú világbajnokot! A halszagú ország - messziről nézve - a fejtől bűzlik. Társadalom-szervező elv 3 lehet: demokratikus jogállamiság, felsőbbbségi diktatúra, káoszba hajló anarchia. Rajtunk egyszerre mindhárom átokként ül. Irányított demokrácia, centrális erőter, válság-hivatkozások, rezsikamuk, „védelmi” populizmusok: *a hatalom hibás, hiányos felkészültségét, szóinflációba menekülő munkakultúráját, rossz reflexeit, netán bosszúvágyát és ártó, önző szándékait fémjelzik.* Ez tükröződik **momentán a népszavazás** vonatkozásában is. Idézet: *Nem hozhatunk az emberek feje fölött, az emberek akarata ellenére az életüket súlyosan megváltoztató, a jövő nemzedékek életét is befolyásoló döntéseket* – mondta a kvótanépszavazás bejelentésekor a miniszterelnök. Ugyanez az elvi kiállítás, jogos igény eltűnt az AT megalkotásakor, s utóbb is mindig, ha országos szinten bárki megpróbált volna élni a közvetlen demokráciát kifejező alapjogával. Ez az alapjog is védett. Vesd össze mégis a hatalmi úzust a vasárnapi nyitva tartás, ill. olimpia-rendezés valós közügyének negligálásával.

Példabeszéd

Amilyen az állam s annak joga, olyan ezek (együtt)működése, kölcsönhatása . A jogi kultúra leépülése kihat külkapcsolatainkra, uniós hinterlandunkra, de a honi a mindennapokra is. Az évtizedekre avanszált hatalmi praktikák úgy pörögnek ki, ahogy a kakukk készül fészket rekvirálni; ill. a vevő egyszerre vesz zongorát és baltát is hozzá. Szembekerül egymással a szó és tett; nagyobb számban gyűlnek a ki nem kényszerített hibák, mint a kellő megoldások. „A reformok működnek”? Frászt! Közhatalmi jellegében is **ez az ország olyan autó(s)**, mely 180-nal rohan a 4-esen, az utat csak a visszapillantó tükörből nézi; a kocsit lopott; műszaki állapota a riasztó; a jogi lejár; a biztosítás elmaradt; a rokkártya hamis; a fék kopott; a pilóta bódult; az utat múlt századi kátyú övezi; a traffipax bozót mögül mér. Az orbáni kormányzás stílusára, empátiájára, hozzáértésére és őszinteségére jellemző példát kaptam egy bölcs öregtől, íme: A nagyember az asztalra tett 10 bolhát, majd felkiáltott: Bolhák ugorjatok! A bolhák megriadtak, ugrottak. Majd kitépkedte a bolhák lábait és megint felkiáltott: Bolhák ugorjatok! De a bolhák nem ugortak. Levonta hát, szokása szerint, a megfellebbezhetetlen következtetést: A bolhák lábai ki lettek tépkedve, ezért megsüketültek. Sőt: adódnék egy mindinkább növekvő, még lappangó veszélyes kilátás: ha ui. a demokratikus, jogállami módokat, fair eljárásokat a közhatalom, a vezéri önérdek bármi áron agresszióval elnyomja, akkor idővel a nép is úgy gondol(hat)ja, hogy ez neki is járható út, nem keres békés megoldást. Ha lehetett „fülkeforradalom”, lehet másféle, igazi is. Üzemszerű kamu másokra, jó (?), átveendő avagy éppen-hogy elrettentő példaként hivatkozni, mutogatni, továbbá egyes hagyományos, bizarr rész megoldást kiszakítva a hazai közegéből úgy átültetni itthon, hogy az antidemokratikus felhatalmazást, módot, erőfölényt biztosítson és igazoljon. Rendre a végrehajtó hatalom számadás-mentes térfoglalása mutatkozik meg ebben. Elv, már a színház világában is, ha ketten csinálják ugyanazt, az mégse ugyanaz. Szemléltetve: **Hiába érvelnek itthon azzal, hogy ezek mindegyike megtalálható** a nyugati demokráciák, jogállamok valamelyikében. Pl. a sósav (HCl) összetevőinek mindegyike megtalálható olyan ártalmatlan elemekben, mint a konyhasó (NaCl) és a víz (H₂O), mégis az egész együttvéve öl.

Tervezett alaptörvényi aktualitások I.

1) A népszavazás érvénytelen, következképpen eredménytelen volt, annak így a **közjogi következmény: 0**. Eleve alkotmánymódosítást belengetni hozzá tételes jogilag kizárt volt, ami nem jelenti azt, hogy - elvben s jogilag tőle függetlenül – ne volna mód tanulsgként vagy időszerű lépésként az AT-t megváltoztatni. Nem akadnék fel itt az erőszakolt, öncélú, antidemokratikus AT-módosítások eddigi során, pusztán megjegyezném: ezeknek nem volt, nincs szakmailag kiforrott, támogatható, akár csak kodifikációs szempontból is komilfó megalkotása. Jelzésszerűen: a nagy ellenállónak nem minősíthető, korabeli AB-elnök mondása: *Paczolay „saját bőrén érezte” a negyedik alkotmánymódosítást. Hát még mindaz, aki hatásos jogvédelmet várt volna tőle a közhatalommal szemben.* Buta beszéd, hogy a kiegészítés nem módosítás: így pl. egy fejögulyás érvel, jogász semmiképp. Kamu továbbá, hogy pusztán nagy 2/3 kell(ene) hozzá, ami jobboldali alkuként meglehet; kár s öreg hiba, hogy/ha/ mindössze „matematikai” feladványt észlelnek, különben azt csinálnak, amit akarnak. Az se mindegy, hogy az új (?) ötletekből mit hová helyeznének el, hiszen egy minimális belső koherencia még a selejtes terméktől is elvárható lenne. Ha az új norma ütné az alapelveket, netán értelmetlenül, s következetlenül átírna létező fogalmakat, elvi tételeket, avagy X bekezdés szétrombolná az előtte lévő Y bekezdést, akkor normatív csőd, esetleg nyomban közjogi érvénytelenség, avagy a jogállamiság részét alkotó normavilágosság hiánya állna elő. Ezek itt(hon) valós veszélyek. 2) Például: az AT XIV. cikk (3) bekezdése **az alapjogok** közt rendezi az üldözöttek menedékjogát. Ám az AT az alapjogok korlátozását / I. Cikk (3) bek./ még törvényben is csak szigorú feltételek esetén engedi meg; leegyszerűsítve ez a szükségesség-célarányosság-alkalmasság-elkerülhetetlenség, s az alapjog lényeges tartalmának sértetlensége kategóriáihoz köti. Már a jelen joggyakorlat is nagyjából semmibe veszi mindezt, s a menekültek alkotmányos jogát; ezt tovább szűkíteni közjogilag és az európai vállalásokat tekintve egyaránt kockázatos. 3) Állítólag ez az új AT-tétel jön: „A szabad mozgás és tartózkodás jogával nem rendelkező személyt Magyarországra csak a magyar hatóságok által egyedileg elbírált kérelmére, az Országgyűlés által megalkotott törvény szerinti eljárásban meghozott, törvényes határozat alapján lehet betelepíteni. **Tilos** a csoportos betelepítés.” *Kommentár:* a mondat első tétele olcsó közhely annak, aki hallott már valamit a joghatóság, mint az államok közötti munkamegosztás fogalmáról. Naná hogy: ki más, ha nem honi hatóság jár el, s alapjog vajon e § nélkül rendeletben is pompázhatna, sőt a törvényességet is itt meg kell támogatni, különben felszívódnék? A csattanó (maszlag) mégis a kiegészítő mondat. Csoportos „ellenjavallat”, Lásd, mint a rablásnál, a garázdaságnál, a cséb-nél, sőt „betelepítés” is, mint inadekvát fogalom jönne még hozzá? Mínius persze a letelepedési kötvény-biznisz? Vicc! Közigazgatási jogalany az ide érkező menekült, egyedi jogviszonya képződik a magyar hatóságokkal, még ha családostól jön is. Kormány-kodifikátorok figyelem: csak nem az embercsempészekre tetszettek gondolni a csoportos betelepítés fabrikálásakor? Tudta-metódussal: ez itt az egy liba, egy pásztor elv van; **AT-ben kamu pártpolitikai szlogent beleírni illetlenség**. A „tilos” pedig sokkal inkább a Btk-ba vagy más deliktuális törvénybe illenék, mint a törvények törvényébe; már ha van benne-nála tisztelnivaló. Törölték!

Tervezett alaptörvényi aktualitások II.

4) Ha nem lógna ki a lóláb, akkor a „*csináljunk már valamit, hogy lássék a tetterő, a tettvágy*” karakterű *pótcselekvésen* kívül - a komplex migránsügy megvetésén túl - egyfajta *lefojtott EU-ellenesség* áradna az M.E. által megígért jogi változásokból. Az AT annak megalkotásakor tücsköt-bogarat beleírt a Nemzeti Hitvallásába, csak éppen azt az aduásznak szánt tételt nem vette észre, s elő, mely valamelyest: azaz jól megindokolva, biztos hagyományokra építve, külhoni is elfogadható okból, mértékben és módon - *megóvta volna az alkotmányt, s a magyar jogrendet az Unió kötelező jog szupremáciájával szemben*. Elvben persze utólag is képződhet **AT-identitás**, ha ezt életszerűen, alapos érvek mentén, nem visszamenőlegesen, hanem előre mutatóan és az uniós jogrend által akceptálhatóan felvetnék. A magyar „migráncs-mizéria” azonban nem ilyen: szimpla orbáni pávatánc, jogi surranópálya és kötelezettségeket, vállalásokat, nemzetközi garanciákat megkerülő csel volna, s azt is túlzó igénytel nyomatnák. Helyesen és valójában az AT által is tétélezett, s bő 10 évnyi uniós tagság után-nyomán akár már alpból is, tapasztalatok nyomán felvethető *a szuverenitás-megosztás, a közös uniós hatáskor-gyakorlás felülvizsgálata, finomítása* lett volna a jó cél. De Magyarország mintha itt is berúgná (no, nem a gólt, csak az) ajtót; a fellépés **üzenete unortodox és illiberális**, ami függ majd az uniós partnerek és vezetők veszélyérzetén ill. jóindulatán; jósolni korai, kár volna. 5) Jagon túli tétel: *nem az Unió csatlakozott Magyarországhoz*, hanem fordítva; országunk anno *elfogadta egy elitklub írott és íratlan norma-rendszerét, s amíg bent akar maradni*, bár tehet javaslatot a továbbfejlesztésre, de *tartoznék tisztelni és érvényre juttatni a közös, evidens, demokratikus szabályokat*, vívmányokat, alapértékeket. Ellenpróba: már miért is kapna X ország bizarr kivételeket, amikor a közös minimumokat is negligálja. **Tankönyvi tétel** / 143. old/ ide, megvilágosításképpen: „Az Európai Közösség szempontjából tehát a közösségi jog elsőbbséget élvez a nemzeti joggal szemben. Legfontosabb indokai és a tagállamokra vonatkozó konzekvenciái a következők: -az európai jogrend a szerződés hatályba lépésétől a **tagállamok jogrendszerébe illeszkedik**; -a tagállamokra és állampolgáraikra alkalmazandó joganyag; -a tagállamok bíróságaira nézve kötelező; -a tagállamok nemzeti jogalkotás útján **nem térhetnek el** a közösségi jogtól, nem vonhatják ki magukat kötelezettségeik alól; -a **szerződéses hűség** és a megkülönböztetés tilalmának elvét betartják...” Az Európai **Bíróság a közösségi joggal ellentétes nemzeti jog alkalmazásait tiltja**, ez az alkalmazási elsőbbség elve. Ha mindez nem állna fenn, az a **Közösség jogi alapjait kérdőjelezné meg**.” **Kommentárom**: ehhez képest a magyar igazságügy-miniszter vágy-kivetítése, ti., hogy az **identitásra hivatkozó különállás: „a változtatás még eurokonform is lesz”**; nem több **önbizalom-növelő kinyilatkoztatásnál**. Jöjjön szemléltetés inkább!

Normaszöveg idézetek a hatályos Alaptörvényből

E) cikk

- (1) Magyarország az európai népek szabadságának, jólétének és biztonságának kiteljesedése érdekében közreműködik az európai egység megteremtésében.
- (2) Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján - az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig - az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja.
- (3) Az Európai Unió joga - a (2) bekezdés keretei között - **megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt.**
- (4) A (2) bekezdés szerinti nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére adott felhatalmazáshoz az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

XIV. cikk

- (1) Magyar állampolgár Magyarország területéről nem utasítható ki, és külföldről bármikor hazatérhet. Magyarország területén tartózkodó külföldit csak törvényes határozat alapján lehet kiutasítani. Tilos a csoportos kiutasítás.
- (2) Senki nem utasítható ki olyan államba, vagy nem adható ki olyan államnak, ahol az a veszély fenyegeti, hogy halálra ítélik, kínozzák vagy más embertelen bánásmódnak, büntetésnek vetik alá.
- (3) **Magyarország - ha sem származási országuk, sem más ország nem nyújt védelmet - kérelemre menedékjogot biztosít azoknak a nem magyar állampolgároknak, akiket hazájukban vagy a szokásos tartózkodási helyük szerinti országban faji, nemzeti hovatartozásuk, meghatározott társadalmi csoporthoz tartozásuk, vallási, illetve politikai meggyőződésük miatt üldöznek, vagy az üldöztetéstől való félelmük megalapozott.**

Tessék!?

Az Unió jogvédelme, de a hazai, még nem bedarált-behódolt közjogi szakma is megütközik a jogi abszurdításokon. Főleg ezeken: 1) Mintha a **népszuverenitás, a főhatalom** kizárólag a kormány(fő) előjoga, játékszere volna, külső hivatkozásra rendelve. 2) Mind sűrűbb a rendszerint brutális, tudatos, **protekcionista és kirekesztő a jogi úzus, szemben az Unió kötelező jogával; majd jön az álságos mentegetőzés**: a közösségi vitában más se számít, mint a jogi érvelés, ami csak utólag érdekes, nem előre. 3) Eltűntek vagy hazugok a kodifikációt **megalapozó adalékok, mércék, külső és belső kontrollformák**. 4) **Magyar érdek és identitás** címén, ürügyén rakásnyi justizmord, jogi pofátlanság tör elő: a trükkös magyarok sunyisága tarol, bűnök-bajok eltitkolása (pl. SZÉP, közérdekű adatok), ott ahol ez nem szokás. 5) Állami főtisztviselő, ill. vezető pártkader /néha alkotmányjogászai álruhában/ **próbálja elrejtteni, kidumálni a rendre alkotmány sértően, durva önzéssel, primitív provincializmussal írt aktuálpolitikai célt és érdeket** (kül)honi analógiák, példabeszédek, kamuhivatkozások és méricskélések által. Ekként: ez meg az benne van X,Y ország jogrendjében: **nehogy már azt állítsák**, hogy az említett nem jogállam. Meg még: ha egy másik területen ez meg az adott, létező, megtűrt mód, *miért nem tehetnék meg mi ugyanezt?! Majd ha ők is korrigálnak, mi is így teszünk.* Az egybevetés, a hivatkozás rendre téves, hamis, nem számít, fő a kommunikáció befelé. Ország-megújítást ígértünk. Tessék! Hát nem; így semmiképp!

Kulcsmondatok a (köztársasági) Alkotmány kommentárjából; igazolva az AT dilettantizmusát

Az Alkotmány meghatározza az **országos népszavazás alapvető típusait**: jogalap szerint kötelező (kötelezően elrendelendő) és fakultatív (az Országgyűlés mérlegelésétől függő) népszavazást különít el. *A kötőerő szerint pedig ügydöntő (az Országgyűlést kötelező) és véleményező (a parlamentre nem kötelező erejű) népszavazást ismer.* A kötelező népszavazás - tipikusan ilyen a kétszáz ezer választópolgár által kezdeményezett népszavazás - mindig ügydöntő jellegű. Az eredményes ügydöntő népszavazással hozott döntés az Országgyűlésre nézve kötelező. *A véleménynyilvánító népszavazás eredménye nem kötelező az Országgyűlésre, hanem az állampolgárok közreműködését biztosítja a parlament döntéseinek meghozatalában.* A népszavazás elrendeléséről szóló országgyűlési határozatnak tartalmaznia kell, hogy a konkrét népszavazás ügydöntő vagy véleménynyilvánító típusú. A fakultatív népszavazás kezdeményezése során az Országgyűlés döntésén múlik, hogy ügydöntő, vagy véleménynyilvánító népszavazást rendel-e el. Az Alkotmány taxatív módon, tíz tételben sorolja fel azokat a tárgyköröket, amelyekben nem lehet népszavazást tartani. A parlamenti demokráciákban *az alkotmányok általában védik a népszavazásokkal szemben a gazdasági alkotmányosságot, a parlamentek költségvetési jogát, a parlamentek hatáskörében lévő személyi, szervezeti döntések körét, valamint a nemzetközi szerződések esetében a pacta sunt servanda elvét.* Az Alkotmány szerint nem lehet országos népszavazást tartani a hatályos nemzetközi szerződésből eredő kötelezettségekről, ill. az e kötelezettségeket tartalmazó törvények tartalmáról. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint *„az Alkotmány e rendelkezése önmagában teljesen egyértelmű és világos, értelmezési bizonytalanságtól mentes előírást tartalmaz. Az e rendelkezésben foglalt tilalom, a közvetlen hatalomgyakorlást kizárja a már hatályos nemzetközi kötelezettségek további alakításából. A népszavazás magukról a »vállalt kötelezettségekről« nem tartható alkotmányosan, teljesen függetlenül attól, hogy a népszavazás eredménye ellentmondana-e, vagy éppen megerősítene-e ezeket a kötelezettségeket.»* **Alkotmánymódosítási kérdésekben sem kizárt a népszavazás elrendelése, de az a népszavazásnak csak olyan formája lehet, amely nem ad módot arra, hogy a népszavazás átvegye az Országgyűlés alkotmányozó hatáskörét, s nem zárja ki azt, hogy az Országgyűlés döntsön az Alkotmány megváltoztatásáról.** Az ügydöntő (megerősítő) népszavazás elrendelésére csak az Országgyűlés alkotmányozási (alkotmánymódosítási) eljárását követően kerülhet sor.” Az 28/C. § (6) bekezdésének hatályos szövegét az 1997. évi XCVIII. törvény állapította meg. A megoldásban az 1997-es népszavazási kodifikáció azon szándéka jelenik meg, hogy ellenőrizettebbé, nehezebbé kell tenni a kezdeményezéseket, ugyanakkor könnyebb és sikeresebb legyen az eredményes népszavazás. Az 1997. évi LIX. törvény által megállapított alkotmányszöveg egységesen az eredményesség fogalmában fejezte ki a választói részvételt és a szavazatok számát. A népszavazás tehát akkor is **eredményes, ha a választópolgároknak kevesebb, mint a fele megy el ugyan szavazni, de legalább egynegyede a megfogalmazott kérdésre egynemű (igen-nem) érvényes választ ad.** *E sajátos megoldás átmenetet jelent az abszolút és a relatív többségű rendszer között.* A könnyítés viszonylagos, mert a részvételi arány csökkenésével az eredményesség érdekében a szavazók nagyobb hányadának kell támogatnia a kérdésre adott választ. Az 1997. évi XCVIII. törvény az eredményt megállapító alkotmányos **szabályt csak az ügydöntő típusú népszavazásra vonatkoztatja. Az alkotmányozó szándéka szerint tehát a véleménynyilvánító típusú népszavazásra ez az eredményt megállapító előírás nem vonatkozik.**

Megjegyzés: bravúrosan sikerült mindezt tönkre tenni.

Normaszöveg idézetek a hatályos Alaptörvényből

Országos népszavazás

8. cikk

(1) Legalább kétszázezer választópolgár kezdeményezésére az Országgyűlés országos népszavazást rendel el.

A köztársasági elnök, a Kormány vagy százezer választópolgár kezdeményezésére az Országgyűlés országos népszavazást rendelhet el. Az érvényes és eredményes népszavazáson hozott döntés az Országgyűlésre kötelező.

(2) Országos népszavazás tárgya az Országgyűlés feladat- és hatáskörébe tartozó kérdés lehet.

(3) Nem lehet országos népszavazást tartani

a) az Alaptörvény módosítására irányuló kérdésről;

b) a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, központi adónemről, illetékről, járulékról, vámról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvény tartalmáról;

c) az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásáról szóló törvények tartalmáról;

d) nemzetközi szerződésből eredő kötelezettségről;

e) az Országgyűlés hatáskörébe tartozó személyi és szervezetalakítási kérdésről;

f) az Országgyűlés feloszlásáról;

g) képviselő-testület feloszlásáról;

h) hadiállapot kinyilvánításáról, rendkívüli állapot és szükségállapot kihirdetéséről, valamint megelőző védelmi helyzet kihirdetéséről és meghosszabbításáról;

i) katonai műveletekben való részvétellel kapcsolatos kérdésről;

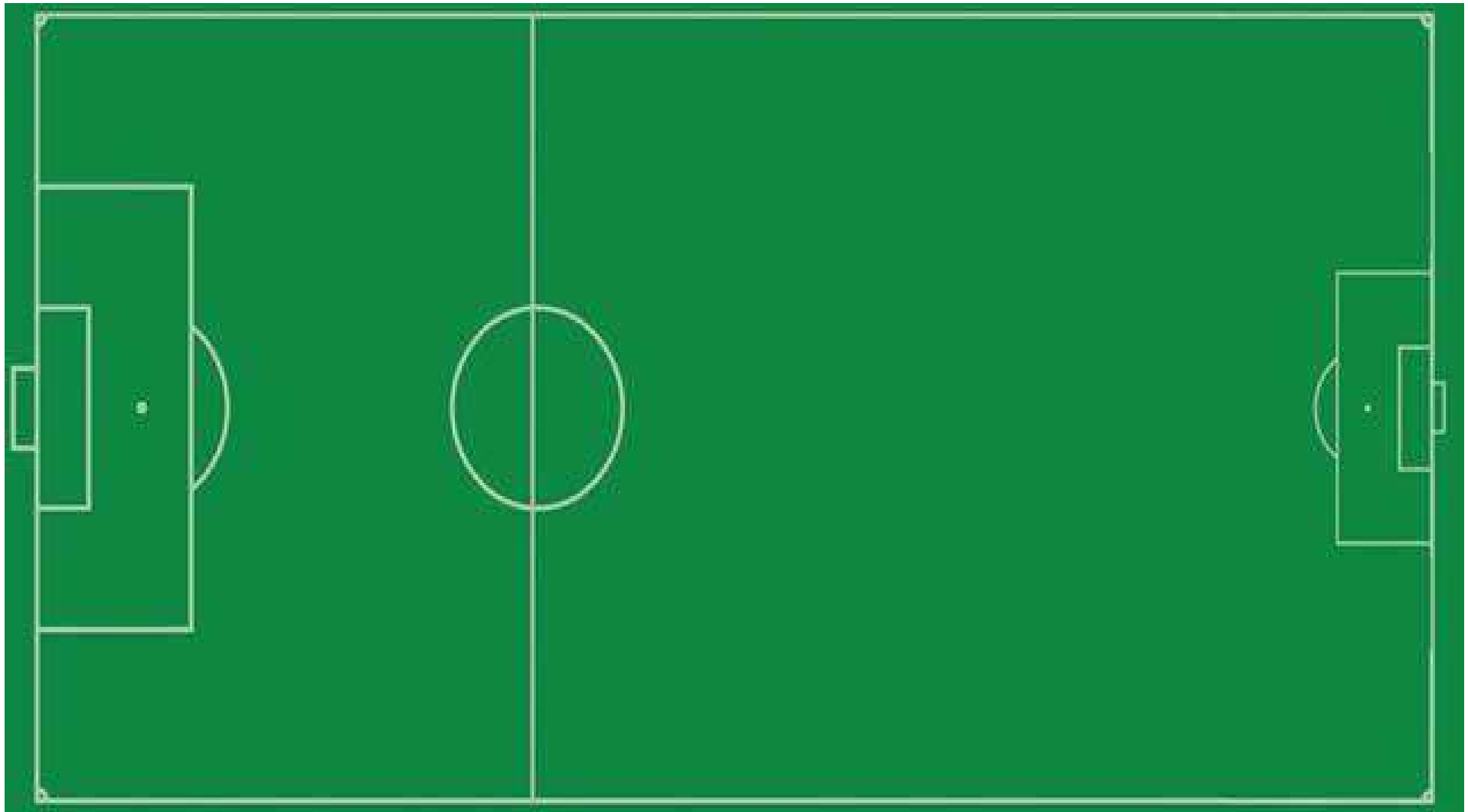
j) közkegyelem gyakorlásáról.

(4) Az országos népszavazás érvényes, ha az összes választópolgár több mint fele érvényesen szavazott, és eredményes, ha az érvényesen szavazó választópolgárok több mint fele a megfogalmazott kérdésre azonos választ adott.

Politikai pilótajáték?!

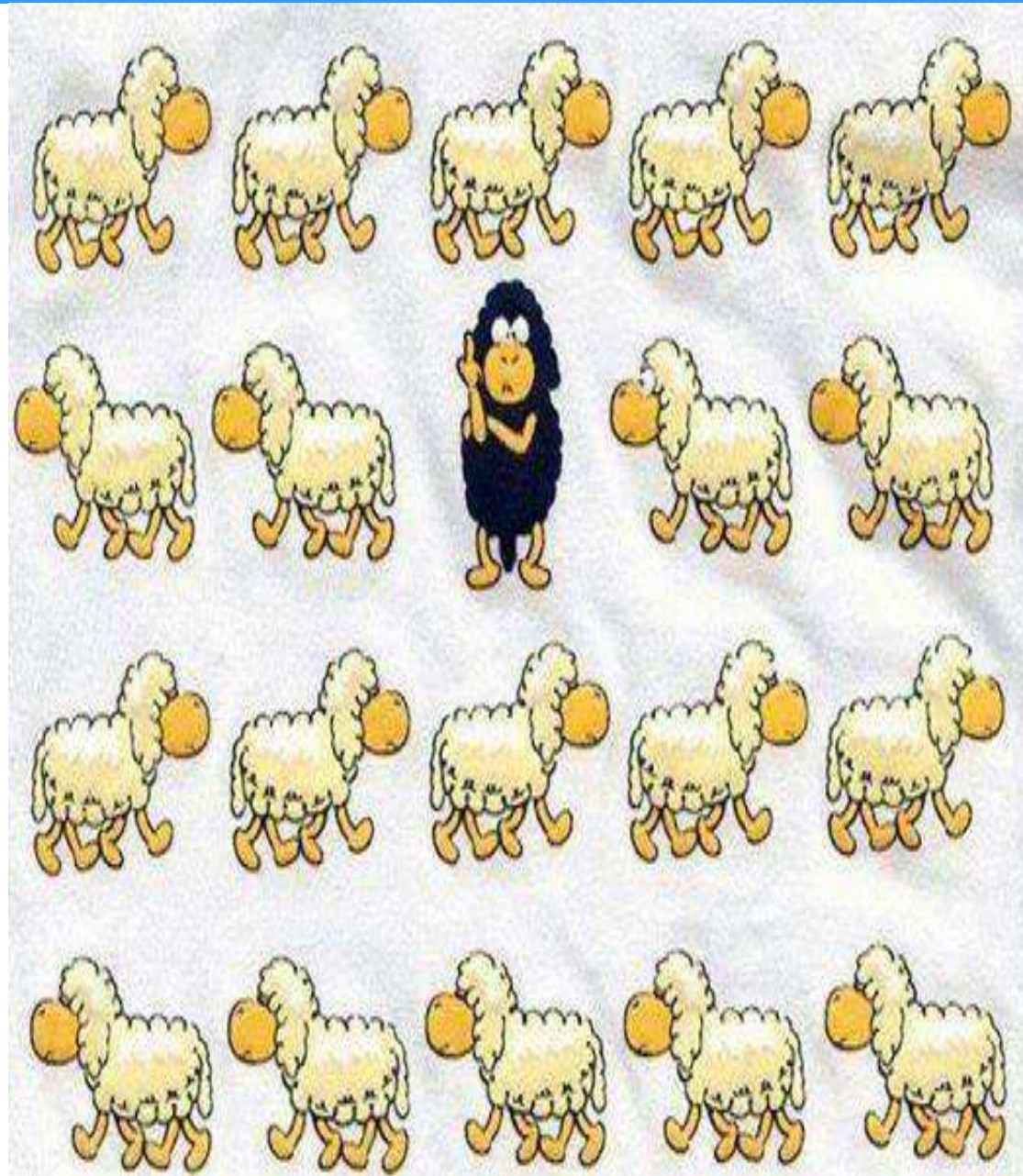
A magyar igény, a magyar álláspont, a honi fair play

Jogállami Tízparancsolat

- 1.) A (pártállami) diktatúra és a demokratikus jogállam lényegüket tekintve két külön világ.
- 2.) A jogállamiság más alkotmányos értékekkel, minőségekkel összhangban, egymást erősítve éri el célját. Ilyen pl. a szabad, fair választás, s a diszkrimináció mentesség.
- 3.) A jogállamiság tény és igény: már bizonyos szinten elért állapot és 100 %-osan soha nem kész, perfekt, lezárt helyzet. A jogállam evolúció, de nem revolúció.
- 4.) A jogállam nem a jogászok, hanem a törvény uralmát jelenti –független igazságszolgáltatással a végponton.
- 5.) A jogállam morális alapokra is épülő eszmény, mely a törvénytisztelet köré szerveződik, kifejezve, hogy a jogot be kell tartani és tartatni, viszont semmi más nem kötelező általánosan, csak a „törvény”.
- 6.) A jogállamiság alfája és ómegája a biztonságos rend mind a jogalkotásban, mind a jogalkalmazásban. A jogállamiság döntően minőségi kategória, és nem mennyiségi mérlegelés végeredménye.
- 7.) Egy jogállamban semmilyen cél nem szentesítheti az eszközt. Jogállamban nincs és nem is lehet politikailag vagy társadalmilag hasznos, netán „igazságos” jogsértés.
- 8.) A jogállam maga is sokrétű fogalom, belső összetevői pl. a jogbiztonságtól a normavilágosságon át a hatalommegosztás rendszerének tiszteletben tartásáig húzódnak.
- 9.) A jogállamiság az érdemi, az eljárási és a végrehajtási szabályok tiszteletét egyaránt igényli, sőt a korrekt jogértelmezés és a fair teljesítés is ide sorolható. Jogállamban a jog: társadalom-szervező érték, ezért a társadalom egyes alrendszerének működéséből (pl. egészségügy, oktatás, pénzvilág) sem számúzhető elvi követelmény.
- 10.) A magyarországi jogállamiság is „csatlakozott” az EU-hoz, részese lehetne annak formálódó föderációjának. Így a közös alapértéket jelentő jogállamiságnak számos fontos eurójogi: piaccgazdasági, versenyjogi és emberi jogi összetevője, kihatása van.

Ha a partner, a szövetséges bírálni merészel

Totalitarizmus; több mint 10 kicsi indián, közmondásos dakota

Plakátok, preparációk, trendek

KORMÁNY INFORMÁCIÓ

MAGYARORSZÁG

JOBBAN TELJESÍT*^{*}

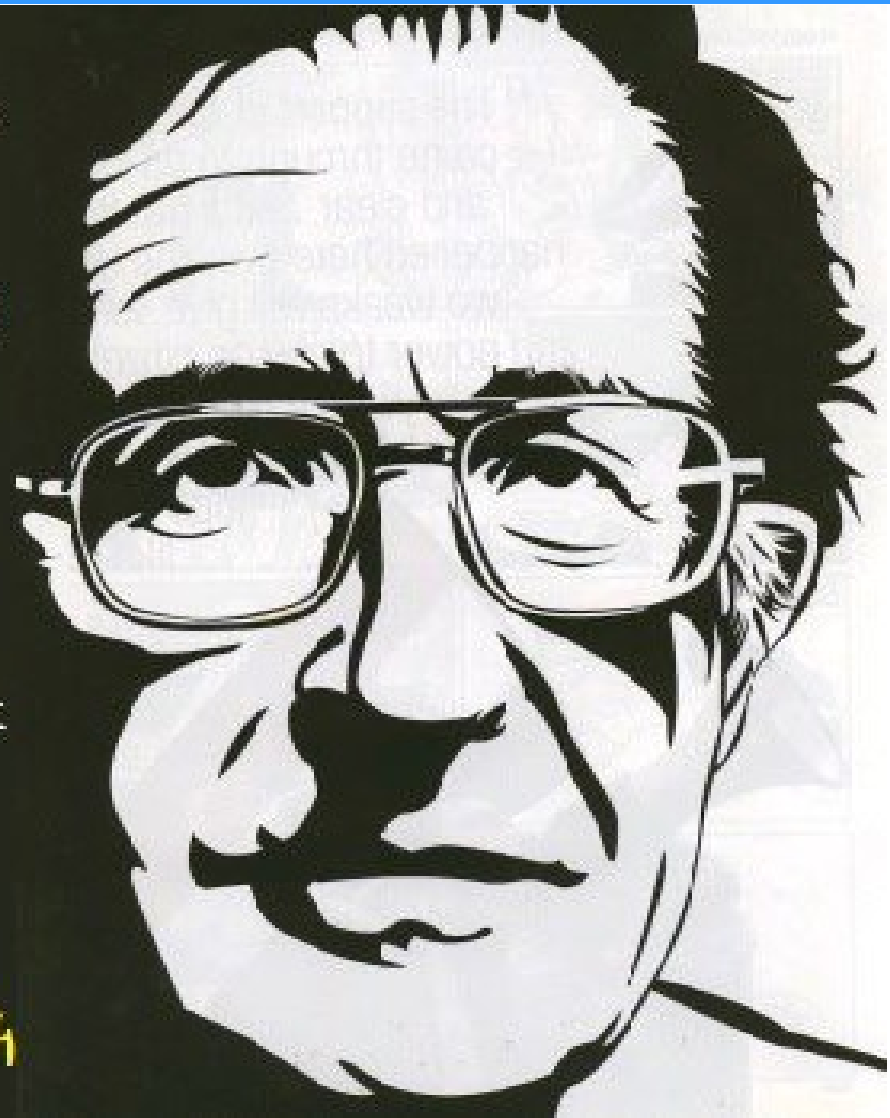
*** Ami a lakosság leggazdagabb 10%-át illeti. Az ország 90%-ának jövedelme viszont csökkent 2009-hez képest. Minél szegényebb valaki, annál nagyobb arányban.**

www.pacsirtaradio.hu (forrás: Eurostat)

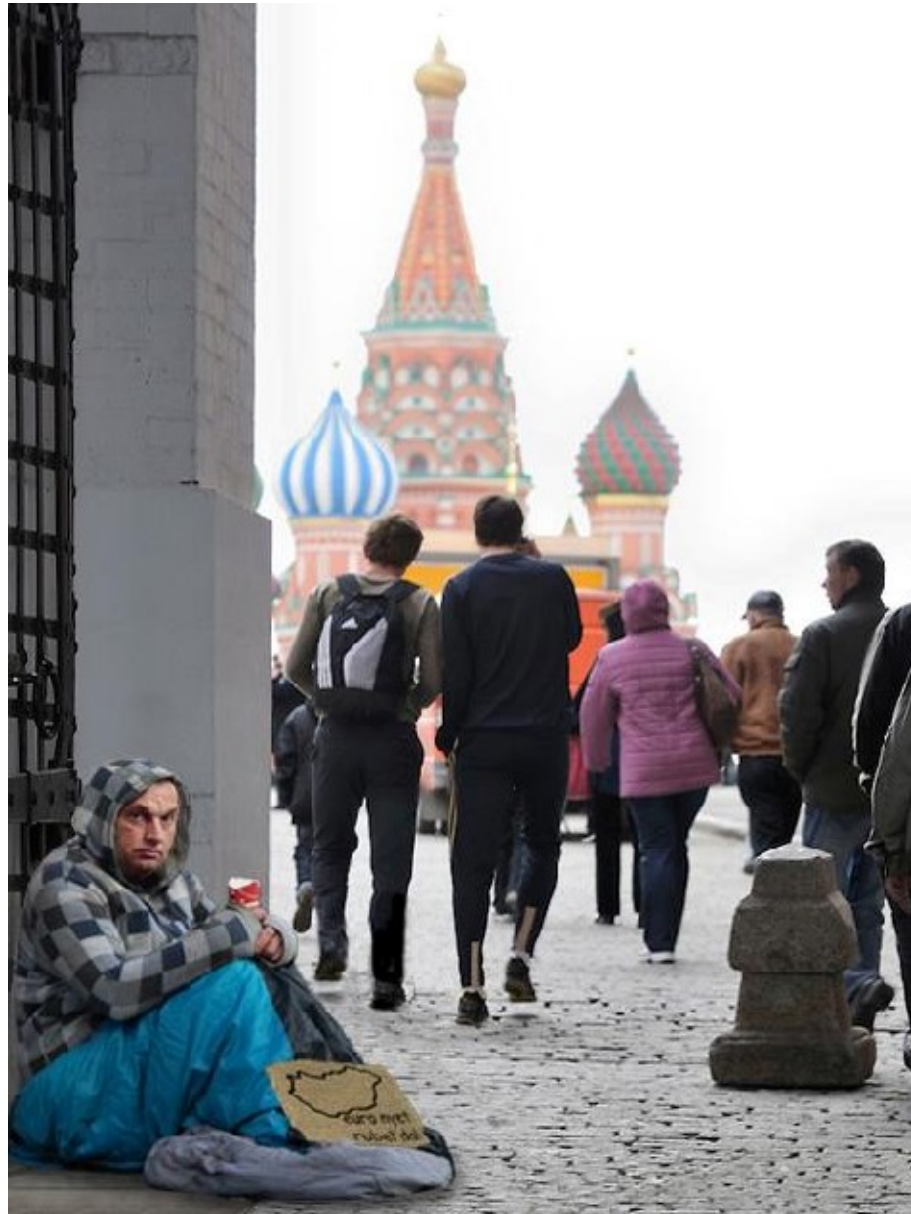
Ezek mennek

Az emberek agyát és figyelmét le kell foglalni másod- és harmadrangú problémákkal. Ennek érdekében figyelmüket el kell vonni a valós és súlyos szociális gondokról, mégpedig olyan hírekkel, amelyek társadalmi jelentősége kicsi ugyan, de érzelmileg erősen megérintik őket. Támaszkodjunk a bulvársajtóra, amely hű szolgánk lesz.

- Noam Chomsky

Moszkva parti esték?

Voksolni vagy kuksolni?

Erőviszonyok 2016 őszén?!

**A hazugság nem lesz igazság,
a rossz nem lesz helyes,
és a gonosz sem lesz jó csak azért,
mert a többség elfogadja.**

Oldásnak, példának 3X Churchill

Ki más következhet végül, ha már nagy formátumról hallunk, mint Churchill. Tudvalévő, hogy aktív politikusként háromszor váltott pártot, s egyben politikai filozófiát. Ő erre pusztán azt mondta: átment a pallón. Azt is mondta: nem az a fő, hogy változott a nézetem, fontos, hogy mindig igazam legyen. Sőt: tett egy bántó-hamis megjegyzést Gandhiról, hogy az csak egy félmeztelen, indiai fakír. Önmagáról viszont: a történelem kegyes lesz hozzám, hiszen nagyrészt én írtam. Nála sem mindig esett egybe a szó és a tett, a kényes etika és az elvhű következetesség. Hogyan lehet az, hogy mégis életében a legnagyobb angolnak tekintették, lovaggá ütötték, az USA tiszteletbeli polgárává emelték, Nobel-díjat kapott? Két mozzanat felel erre:

65 évesen, a saját szavai szerint nyugdíjjogosultként 1940 májusában harcba szólította Angliát, imígyen: „A múltban nem értettünk egyet és civakodtunk: most egy kötés fog össze bennünket – háborúzni, míg ki nem vívjuk a győzelmet, soha nem hódolni be a szolgaságnak és a gyalázatnak, bármibe kerül, bármilyen fájdalmas lesz.” A vér, veríték és könnyek katartikusan őszinte ígérete felemelte az angolok fejét. Arra nézve pedig, hogy pálfordulása ellenére miért volt a XX. század meghatározó személyisége két tartalmi idézet következik:

a) Huszonkét évesen, 1897. júliusában egy fiatal katonatiszt elmondta élete első nyilvános beszédét, mélyen átérezve a társadalmi lelkiismeret követelményeit. Íme!

Majd 120 éves intelem - értőknek

„A parlament nehézkes ugyan, de nem tunya. Egy igen fontos törvényjavaslat fekszik előtte hazánk munkásembereiről. Ha önök úgy gondolják, pimaszság ilyen fiatalon e tárgyról szólnom, remélem, az ifjúság makacs lelkesedésének számlájára írják a dolgot. Ez a törvényjavaslat a veszélyes szakmában dolgozó munkások megoltalmazását célozza a szegénységtől arra az esetre, ha munkaadók szolgálatában sérülést szenvednének. Amikor a radikálisok próbálkoztak egy ilyen indítvánnyal, és kudarcot vallottak, 'A munkaadók felelősségéről' címet adták neki. Figyeljék csak meg, mennyivel jobban csinálják az ilyesmit a toryk. Mi úgy nevezzük: 'Törvényjavaslat a munkások kártalanításáról, és ez sokkal szebben hangzik. Nagy reformlépés ez a törvényjavaslat... A számítások szerint ebben az országban évente 6000 munkás hal meg és 250.000 szenved különböző sérüléseket. Szörnyű végösszeg ez, nagyobb, mint akár a leghatalmasabb ütközeté. Nem állítom, hogy a múltban nem bántak jószívuén és körültekintően a munkásokkal alkalmazóik, ám ez a törvényjavaslat kivonja a kérdést a jótékonyság futóhomokjáról, és szilárdan a törvény sziklájára helyezi....**A radikálisok, akik sosem elégedettek a liberálisokkal, de mindig liberálisan bánnak a más pénzével, azt kérdezik, miért nem vonatkozik mindenkire. Ez rávall a radikálisokra – a hebehurgya, mohó, kelekótya radikális politikára. Azt az embert juttatja eszembe, aki, hallván, hogy a szellőztetés jó dolog, háza összes ablakát kiveri, aztán elviszi a reuma.**A konzervatív politika nem ilyen. A konzervatív politika alapvetően kísérletező politika – a „nézz oda, mielőtt ugranál” politikája: és ugrani sem feltétlenül muszáj, ha kézre esik egy létra. A mi haladásunk éppen azért biztos és állandó. mert lassú.”

Vízió(k)

Empátia, okos érvelés, biztos előrejutás, humor, és jutalmául lelkes fogadtatás – 119 évvel ezelőtt. Aztán a lényeg: a hitelesség, a nép bizalma nem néhány ügyes-ügyetlen kitételen múlt és alapult, hanem az életút, a teljesítmény egészén. És akkor egy látnoki ráadás következik:

b) Figyeljék meg a dátumot: 1946. szeptember 19, Zürich! A majd' 80 éves Churchill szinte keresztes „háborút” indított egy Egyesült Európa feltámasztásáért a II. világháború romhalmazából, merészen kijelentve:

„És most olyasmit mondok, ami meg fogja döbrenteni önöket. Az európai család újratermelésének első lépése Franciaország és Németország partneri viszonya kell, hogy legyen. Csakis így nyerheti vissza Franciaország Európa erkölcsi vezetőjének szerepét. Európa nem támadhat fel egy lelkileg nagy Franciaország és egy lelkileg nagy Németország nélkül. Ha jól és tisztességesen építjük fel, az Európai Egyesült Allamok struktúrája olyan lesz, hogy egyetlen állam anyagi ereje kevésbé fog számítani.”

Magánvéleményem: Európa és az Unió úgy semmiképpen nem maradhat, amiképpen most krízisben van. Amíg elitklubként tagjai betartották az írott és íratlan normákat, nem(igen) tűnt fel, hogy féloldalas, sérülékeny a felállás. V.ö: az olyan formációkkal, melyek államalakulatként nem bírnak egységes külpolitikával, haderővel, pénzzel és hozzá rendelt egyéb közös struktúrákkal. Változás több irányba is bekövetkezhet. 1) Széthullás is jöhet, kvázi Közös Piaccá degradálódhat, a nemzetállamok legyőzhetik a közösséget. Ez olyanfajta „játék”, melyben végül mindenki vesztes. 2) Megeshet, hogy az eredeti alapítók mag-formációt hoznak létre; megnövelik a föderáció esélyét és módjait, a szövetségi kompetenciákat maguk közt, és perifériára tolják vagy csak hagyják a „saját utat járókat”. Ez Magyarország számára egyszerre lenne vélt „ajándék”, de főleg büntetés. 3) Végül, a tekli-mekli változat sem kizárt, a válságok kiüthetik az eurót, nem nő, hanem csökken a kohézió, bukdácsol a közösség, eljelentéktelenedik, legyőzi, megelőzi őt Amerika, Kína, India, etc. És talán újra épül majd egy mini közösség a legjobbakból, kb. úgy, ahogy 1945 tanulságaként az akkori kor legnagyobb államférfijai megálmodták, megcsinálták, még ha utóbb félbe is maradt a mű. Keletkezhetnek kisebb, regionális kooperációk: a K. und K. retro jegyében.

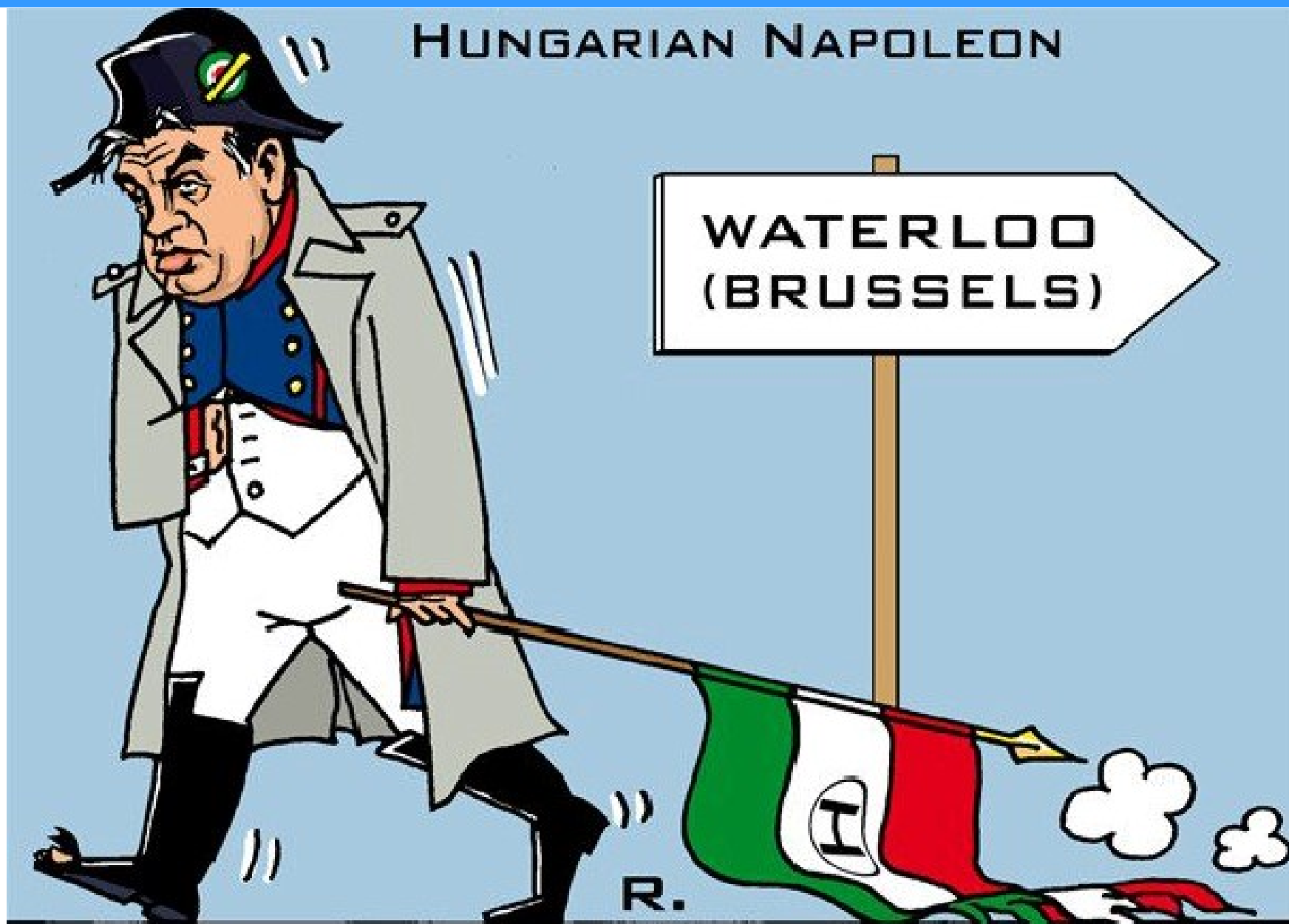
2016.10.23: „Meg kell menteni Brüsszelt az elszovjetesedéstől. Európa szabadságszerető népeinek ma az a feladatuk, hogy megmentsek Brüsszelt az “elszovjetesedéstől” – mondta Orbán Viktor. Szerinte nem fogadható el, hogy az Európai Uniót egy modern kori birodalommal alakítsák, hogy a szabad európai nemzetek szövetségének helyébe egy európai egyesült államok lépjen. “Mi, magyarok európai nemzet akarunk maradni, és nem egy nemzetiség akarunk lenni Európában”. Abszurdumnak nonszensz, ill. fordítva!

Sir Winston ellenében, slusszpoén a honi nagyságról: Rióban még a női csapatsportágakban is Mészárost /vagy Orbánt/ kellett volna indítani. Olyan nincs, hogy ő egyedül mindent nem nyer meg.

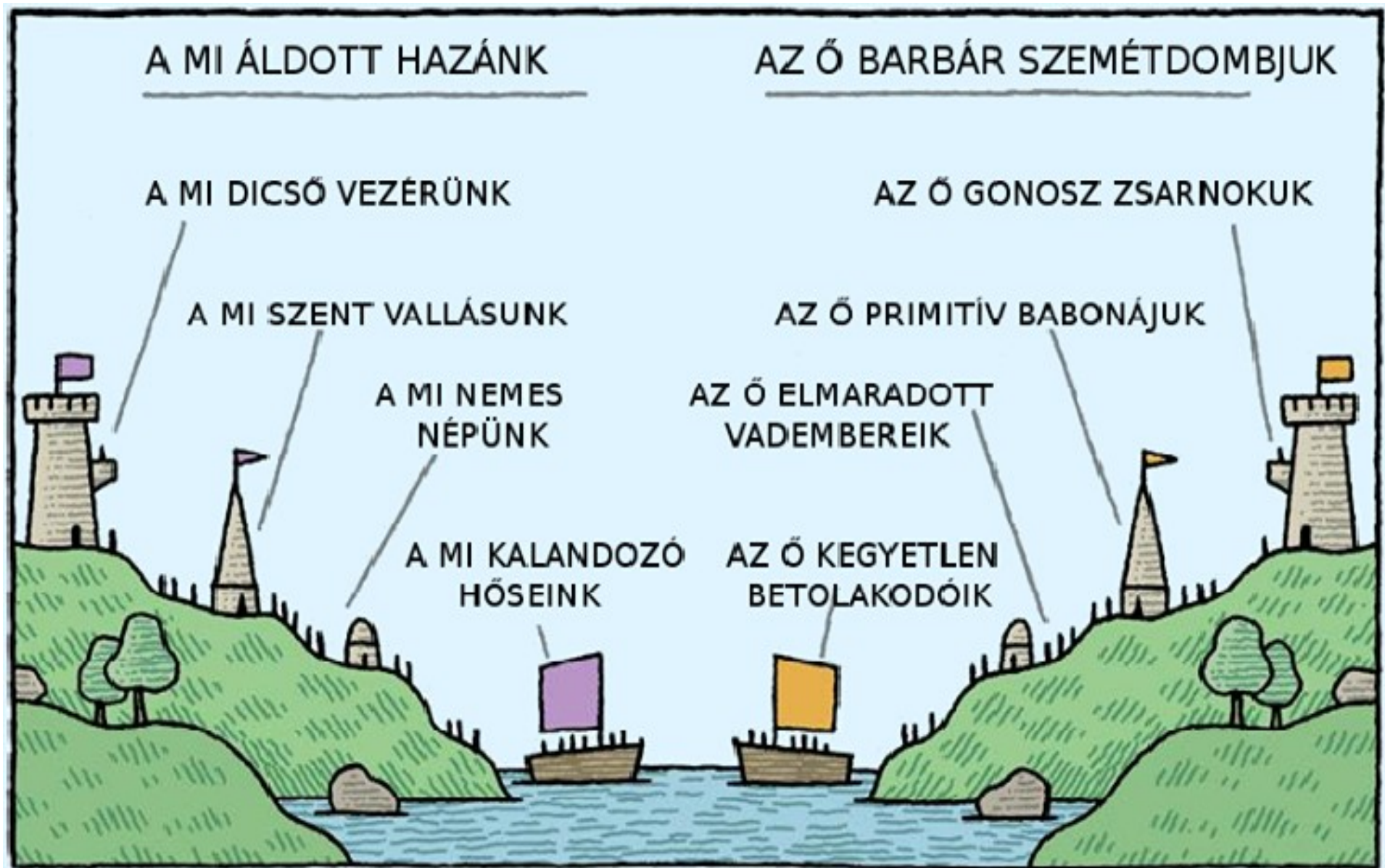
A gőg az ego kolompolása

8-szor vertük végig a világot

Örökös műhiba: mások; bezzeg mi

TOM GAULD

Huncut, aki a hírhedt viccre gondol

**Ha most építettem volna stadiont,
megúszom a börtönt!**

Stadler József, Akasztó, 2016. 02. 15.

CNN szalagcím: "The most annoying asshole in Europe" (Európa legbosszantóbb seggfeje, Richard Quest műsorában) Volt-e már magyar politikus, külföldön ilyen titulussal felcímkézve?

Rossz belegondolni, (fejben) követni

*“Sose feledjük el,
hogy minden, amit
Hitler tett, ott és akkor
legális volt.”*

Martin Luther King

facebook/valodidemokraciatmost

fordította: **VDM!** 99%

A TUDTA? fedőnevű kampányhoz adalék

TUDTAD?
ADOLF HITLERT NOBEL BÉKE-DÍJRA
JELÖLTÉK 1939-BEN ÉS A TIME
MAGAZIN AZ ÉV EMBERÉNEK
VÁLASZTOTTA 1938-BAN.
GONDOLKODJ!

A képébe nevettünk, aztán..

A KOMMUNIZMUS 7 CSODÁJA

1. MINDENKINEK VOLT MUNKÁJA.
2. BÁR MINDENKINEK VOLT MUNKÁJA, SENKI SEM CSINÁLT SEMMIT.
3. BÁR SENKI SEM CSINÁLT SEMMIT, A TERVET 100% FÖLÖTT TELJESÍTETTÉK.
4. BÁR A TERVET 100% FÖLÖTT TELJESÍTETTÉK, MÉGSEM LEHETETT SEMMIT KAPNI.
5. BÁR NEM LEHETETT SEMMIT KAPNI, MINDENKINEK MEGVOLT MINDENE.
6. BÁR MINDENKINEK MEGVOLT MINDENE, MÉGIS MINDENKI LOPOTT.
7. BÁR MINDENKI LOPOTT, MÉGSEM HIÁNYZOTT SOHA SEMMI.

A sodródás rossz végkifejlete lehet?!

A FASIZMUS 14 RÉMISZTŐ ELŐJELE:

- Egyre fokozódó nacionalizmus
- Az emberi jogok eltiprása
- Ellenségkép kialakítása
- A karhatalom megerősítése
- A média kontrollja
- A nemzetbiztonság iránti vonzalom
- Az egyház és az állam összeolvadása
- A nagyvállalati érdekek védelme
- A munkavállalói jogok semmibevétele
- Az értelmiség és a művészetek megvetése
- Szexizmus és a kisebbségek iránti gyűlölet
- A bűnüldözés és a fegyelem iránti vágy
- A korrupció és a haveri összefonódások
- Választási csalás

Bár csak viccnek szánta volna; Sir W.

**„A legjobb érv
a demokrácia ellen
egy ötperces beszélgetés
egy átlagos szavazóval.”**

Sir Winston Churchill

http://hu.wikiquote.org/wiki/Sir_Winston_Churchill

Rekonstrukcióóóóóó?!

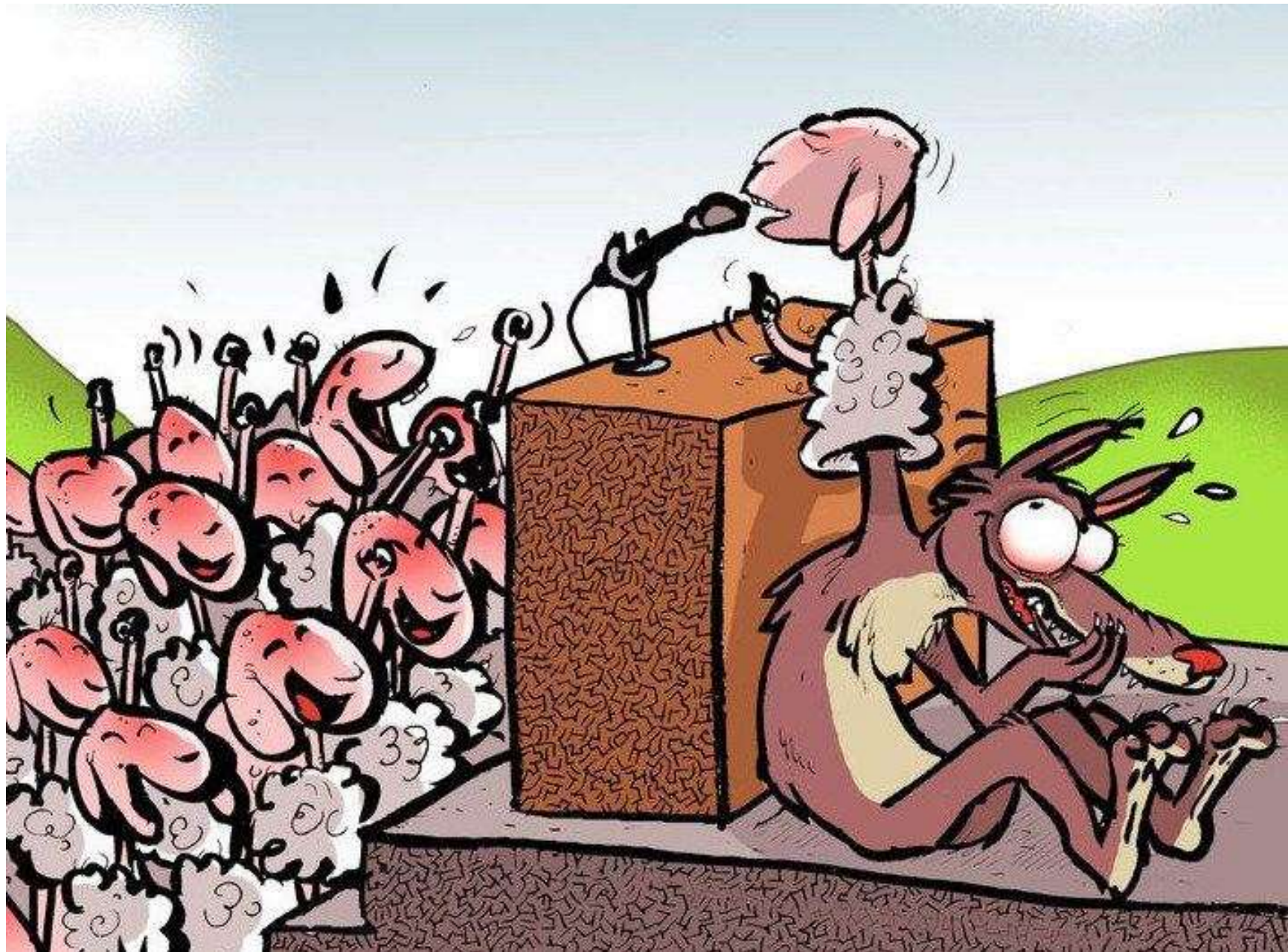
**FIAM, EZEBŐL KELLENE EGY
DISZNÓT ÖSSZERAKNI.**

Az Alaptörvény nem alkotmány, a NER szolgálati szabályzata vagy egy despota pátense csupán

Mindig így lesz? Szabadságszerető nép?

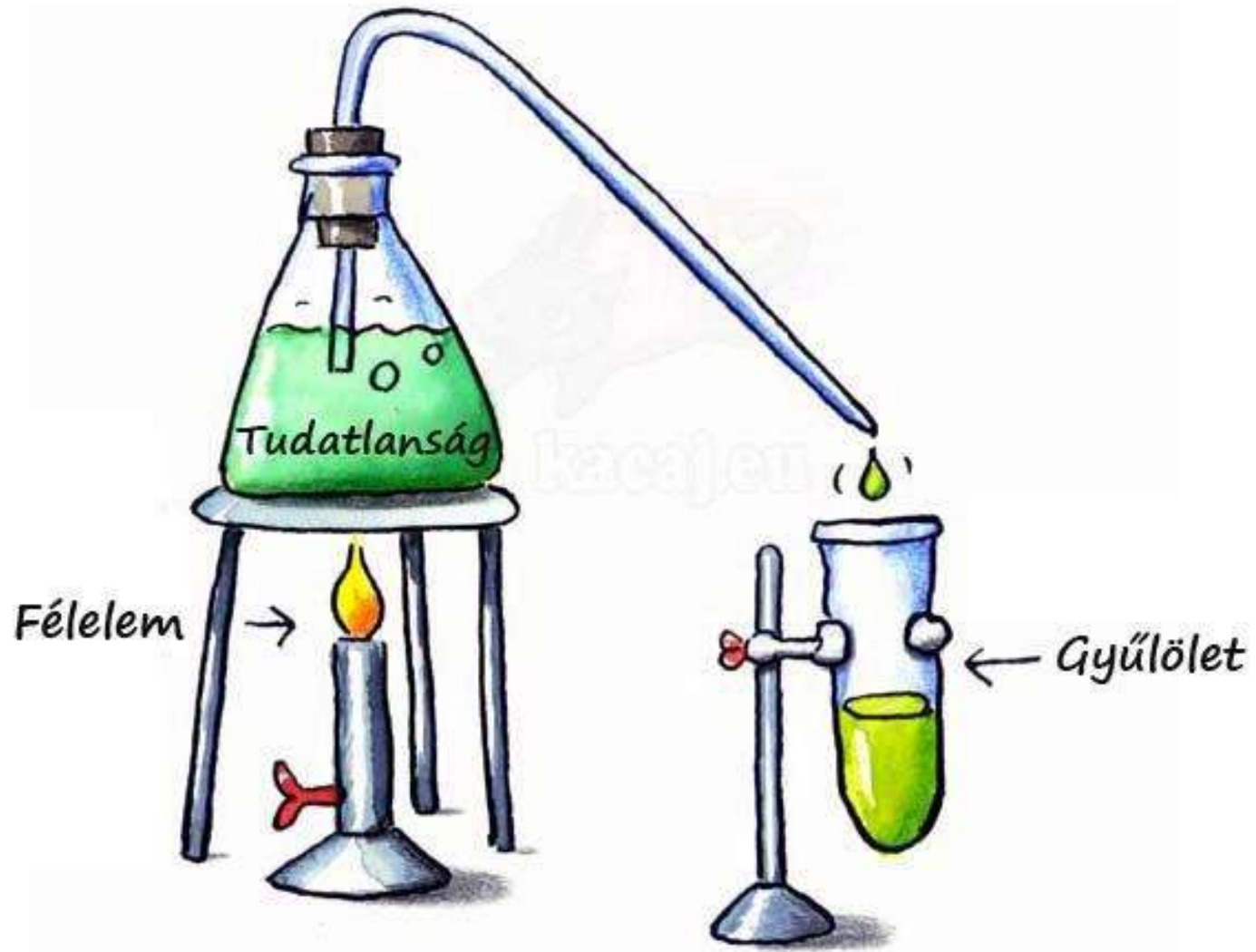

Szakadék

Kinek a szakadéka? Folytonos kampány-üzemmmód. Egyke balra el?

Gyúelegy: a szélsőség lényege

Tréfa: az angol ülve gondolkodik, a francia állva, az amerikai asztra tett lábbal, az orosz betárazva, az indiai jógázva, a magyar meg utána (post festa).
Igaz?!

***"Ha mindig igazat mondasz,
semmire sem kell emlékezned."
(Mark Twain)***

Személyekre szabott álomkapitalizmus?

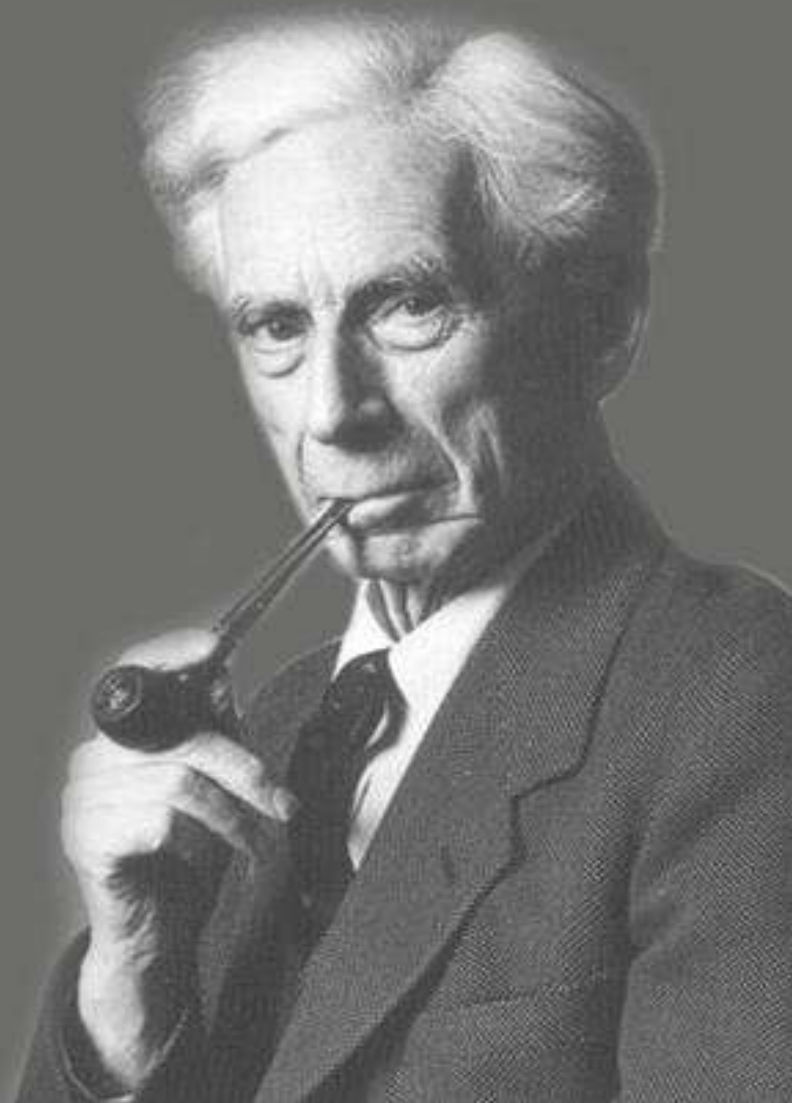
Fogják a fejüket külföldi barátaink, szövetségeseink. Az Unió lényege rendül(het) meg, ha Münchhausen báró, a szőnyegen repülő fundamentalista, a határtalan hittérítő, a szómágus, a cseles középjátékos, az irredenta győzhet. A lódításra (hódításra) épülő szisztémában semmi sem biztos, és kevés a nyertes. **Nem csak szankcionálás lehet a szembenállás következménye: simán lecsúsztathatják Európa jobb felének térképéről a renitens országo(ka)t.** ***Gyilkos poén valós közjogi bázisról: 89-es alkotmány: Magyarország gazdasága olyan piacgazdaság, amelyben a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül.*** ***Alaptörvény:0.*** **Államkapitalizmus=álomkapitalizmus.** **Polip, maffia: a tudományos igényű és értékű levezetés, definíció nem túlzás.**

Alázat

“Az a baj a világgal, hogy a hülyék mindenben holtbiztosak, az okosak meg tele vannak kételyekkel.”

Bertrand Russell

Függelék 1.

Függelék: Jegyzetek a fórumhoz 2016.10.26. a 444.hu s a MNO.hu nyomán, néhány saját kiegészítéssel
Identitás: (ön)azonosság, hovatartozás, az alapvető tulajdonságok összessége. Új „alaptörvényes-nemzethy” identitás=gyűlöljük és távol tartjuk a migráncokat, plusz vissza származtatni óhajtunk szuverenitást, ill. kompetencia elemeket az Unió kötelező jogból, generális vállalásainkból. Ezért:

444: Négy helyen kívánja módosítani a kormány az alkotmányt, az október 2-i érvénytelen népszavazás nyomán. A módosítási javaslatot Orbán Viktor nyújtotta be a parlamentnek.

Valljuk

Az alkotmány elején van az úgynevezett nemzeti hitvallás. Ez nem szabályokat, hanem értékeket rögzít. Ide ezt suvasztják: „**Valljuk, hogy a történeti alkotmányban gyökerező alkotmányos önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelessége.**” Ez egy puha módosítás, hiszen nem állít gyakorlatban teljesítendő konkrétumot. Általánosságban viszont alkalmas lehet arra, hogy le lehessen vezetni, hogy a magyar alkotmány védelme fontosabb, mint a nemzetközi szerződések védelme, és így az Alkotmánybíróság vagy az EU-val tárgyaló mindenkori kormány számára jelenthet talán támpontot, hivatkozási alapot. A kvótától konkrétan messze van azért.

Néhány dolog, amibe az EU sem szólhat bele

Eddig ez volt az alkotmányban a magyar és az EU-s jog viszonyáról:

„Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján – az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig – az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja.”

Ez a rész marad, de mögé írják, hogy:

„Az e bekezdés szerinti hatáskörgyakorlás összhangban kell álljon az Alaptörvényben foglalt alapvető jogokkal és szabadságokkal, továbbá nem korlátozhatja Magyarország területi egységére, népességére, államformájára és állami berendezkedésére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jogát.”

A hivatalos indoklás szerint az új szöveg **a régiben szereplő „szükség szerint” kitélt** pontosítja, vagyis **felsorolják, hogy milyen ügyekben erősebb a magyar alkotmány az EU-s jognál.** Ezek tehát a következők lettek: az Alaptörvénybe foglalt alapvető jogok és szabadságok, területi egység, népesség, államforma és állami berendezkedés. Ezek viszonylag tág definíciók.

*/Egy fontos saját megjegyzésem, észrevételem tartozik ide: míg a köztársasági alkotmány **preambuluma** önálló jogi hatással nem bíró államcél volt csupán, addig az ún. **Nemzeti Hitvallás** kötőereje, alapvető jogi jelentősége mind kevésbé bizonytalan, sőt sokkal inkább minden hibájával, tévedésével együtt is – kötelező jogi fundamentum, igazodási pont. Kár! Ez fokozódnék rossz irányba úgy tovább, hogy normatív állami (közhatalmi) paranccsá válnék az új identitás-norma, s vele följebb lépne a „történeti alkotmány”. Az, ami (alig) leplezve alkotói által az igazi Alkotmánynak tetszenék; ehhez képest és ezért a mínuszos neve az orbáni pátenznek „Alaptörvény”.*

*Szofisztika, sumák módon, alacsony nívón, sok későbbi képtelen következménnyel. Lásd ide még a módosuló R. cikk. erőszakos megfélemlését, **e függelék 2. oldalán.** Ergo az eleve rosszat is tovább rontanák mindezzel./*

Függelék 2.

Az első pont például mindenre vonatkozik, ami az Alkotmányban van, vagy csak egy részére? Ha az egészre, akkor a többi pont miért kell? A területi egységet és az államformát még viszonylag könnyű megérteni, hogy micsoda: ne írhasa elő az EU, hogy Magyarország királyság legyen, vagy hogy Debrecent ne csatolhassák Romániához. Ez világos, és szerencsére ilyen ambíciója az EU-nak nincs is, ebből vita aligha lesz.

A mondat „népesség” szavába kapaszkodva lehetne kvótaügyben ellent állni. Nagy kérdés persze, hogy „a népességre vonatkozó rendelkezés” kategóriába bele lehet-e érteni mondjuk 1294 menekült befogadását egy közel 10 millió lakosú ország esetén, vagy azért ez túlzás. „Az állami berendezkedés” megint nyúlósabb definíció. Ha mondjuk a magyar demokrácia állapotát kezdené vizsgálni az Európai Bizottság (mint teszi Lengyelország esetében), akkor ez már beleszólás lenne az állami berendezkedésbe? Egyáltalán nem világos itt sem, hogy mi értelme van a módosításnak.

Ki az erősebb?

Más tagállamban is felmerül néha a vita, hogy mi van akkor, ha az ország alkotmánya és az EU-s jog szembe mennek egymással. Ám a helyzet az, hogy az EU-nak van eszköze kikényszeríteni a közös szabályok teljesítését, míg a tagállamoknak nincs módjuk kikényszeríteni az EU-s szabályok utólagos megváltoztatását. Hiszen ha az Európai Unió bírósága úgy határoz, hogy egy tagállam nem alkalmazza a közös jogot, akkor pénzbüntetést vethet ki rá. A tagállamok viszont nem tudják megbüntetni az EU-t, legfeljebb kilépésükkel jelezhetik, hogy ebből nem kérnek. Szóval a talaj ingoványos marad akkor is, ha ez a szöveg bekerül az alkotmányba. A szöveg szellemisége viszont összhangban van a magyar kormányval azzal a törekvéssel, hogy az EU alapszerződésének módosításával korlátozza a közös intézmények erejét, és lehetőség szerint a tagállami kormányok és parlamentek vétőjogot kapjanak minden ügyben.

Mindenki védje az alkotmányt!?

Az alkotmány R cikke eddig ebből a három részből állt: Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja. Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek. Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

Ide most beletennének egy negyedik pontot is, ezt:

„Magyarország alkotmányos identitásának védelme az állam minden szervének kötelessége.”

Ez talán arról szól, hogy megtiltják a későbbi parlamenteknek és kormányoknak, hogy még több jogkört adjanak az EU-nak? Nem egyértelmű.

Függelék 3.

A lényeg

Kvóta ügyben a legfontosabb részhez csak most jutottunk el. A kormány terve szerint a XIV. cikk elejére betoldják ezt: „Magyarországra idegen népesség nem telepíthető be. Idegen állampolgár - ide nem értve az Európai Gazdasági Térség országainak állampolgárait - Magyarországon területén az Országgyűlés által megalkotott törvény szerinti eljárásban, a magyar hatóságok által egyedileg elbírált kérelme alapján élhet.”

Ez nem zárja ki a kvóta-döntések végrehajtását, csak egy menetrendet rendel mellé. Ráadásul az eddig elfogadott áttelepítés esetében is joga van a tagállamoknak válogatni a menekültek között. Az új bekezdéshez rendelt indoklás így fogalmaz: „A XIV. cikk új első bekezdése a népszavazási kérdés alkotmányos szinten történő megfogalmazása oly módon, hogy a rendelkezés világossá tenné, hogy betelepítés csak a kérelmező alapjogait is garantáló módon, saját akaratából megfogalmazott kérelmére és a magyar állam szervei által egyedileg elbíráltan történhet.”

Ez azt jelenti, hogy a betelepítendő menekülteknek nyilatkozniuk kell, hogy Magyarországra akarnak jönni. Az indoklás szerint a bekezdés alapján „nyilvánvaló, hogy az állami szuverenitás immanensen magában foglalja a külföldi személyek államterületre történő belépésének engedélyezéséhez való elidegeníthetetlen jogát”.

Az engedélyezést valóban előírja, de az még jogi értelmezés kérdése lehet, hogy egy EU-s döntésből következik-e az engedélyezés kötelező megadása. Vagyis lehet ezt úgy is értelmezni, hogy ha az EU hoz egy kvótadöntést, akkor a magyar parlamentnek törvényt kell hoznia a végrehajtásáról, a magyar hatóságoknak pedig egyenként kell legalizálniuk az érkezők státusát. Persze lehet úgy is értelmezni, hogy a parlament jogában áll mérlegelni, hogy meghozza-e a szükséges törvényt. Ehhez lenne jó feloldani az alábbi dilemmát:

Korábban ugye azt láttuk, hogy „a népességre” vonatkozó döntések esetében az EU jogalkotása nem lehet erősebb a magyar alkotmánynál. Azonban hogy a „népességre vonatkozó rendelkezés” 1 vagy 100 vagy 100000 embertől értelmezhető fogalom, az még felvethet vitákat.

Függelék 4.

Könnyebb lesz okosba' szabotálni (!) Ránézésre az alkotmánymódosítás inkább ad alkalmat ügyeskedésre, mint strukturális elutasításra kvóta ügyben. Az egyéni kérvényezés és elbírálás előírása adhat lehetőséget izgalmas játékokra. Mondjuk van egy kvótadöntés, amit végre kell éppen hajtani: ebben az esetben *el kell juttatni megfelelő számú menekültnek a jelentkezési lapokat, amiben jelezniük kell, hogy ide akarnak jönni, annak kitöltésében nyilván segíteni kellene nekik, aztán az egyéni elbírálást is meg kell szervezni magyar oldalon. Itt lehet olyan időhúzó taktikákat* a rendszerbe rakni, ami alkalmat adhat a magyar kormánynak a kvótakötelezettségek elodázására.

Első ránézésre az Európai Bizottság nem fog belekötni

A szöveg elég óvatos és nyúlós ahhoz, hogy az Európai Bizottság ne kössön bele alapból. A módosítás nyomán akkor alakulhat ki várakozásunk szerint **éles vita** Brüsszel és Budapest között, *ha egy konkrét ügyben erre a szövegre hivatkozva nem hajt végre Magyarország valamit, amit a brüsszeli intézmények szerint végre kellene hajtania. Ez a valami jelen esetben nyilván egy kötelező kvótáról szóló döntés lenne. Am ha lenne is ilyen vita, akkor első körben meg kellene várniuk a feleknek az Európai Bíróság ítéletét, hiszen a magyar és a szlovák kormány már beperelte az EU-t, hogy érvénytelenítsék az eddigi egyetlen kvótadöntést. Az ottani ítélet fontosabb lesz minden alkotmánymódosításnál. Az egyetlen Magyarországra is vonatkozó kvótadöntés alapján 1294 főt kellene elbírálásra (!) befogadni jövő októberig. Ezt Magyarország egyelőre nem hajtja végre, nyilván kívárlják a bírósági ítéletet.*

Ha az ítélet nem a magyar kormánynak kedvez, legfeljebb akkor jöhet majd a kérdés, hogy az utólagos alkotmány-módosítás alapján meg lehet-e úszni az 1294 ember befogadását. Hiszen a magyar igazságügyi miniszter korábban azt mondta, hogy a népszavazás nem vonatkozik az 1294 emberre, csak a későbbi kvóta döntésre. Ha ebben változik a magyar kormány álláspontja, akkor lesz csak érdekes az alkotmánymódosítás. Vagy ha újabb kvótáról döntenének az EU intézményei. Csakhogy ilyen döntés nincs napirenden, és elég sok ország ellenzi már az ötletet ahhoz, hogy belátható időn belül ne is legyen. Vagyis nagyon valószínű, hogy soha az életben nem kell a magyar alkotmányra mutogatva nem végrehajtani egy EU-s kvótadöntést.

Mit kezd ezzel a Jobbik? További fejlemények

A kormánypártoknak nincs meg a kétharmados többségük ahhoz, hogy ezt a módosítást belerakják az alkotmányba. A parlamenti pártok közül csak a Jobbik jelezte, hogy hajlandó elgondolkodni azon, hogy megszavazzák-e a módosítást. A szavazást a kormány november elejére időzítené. Nagy kérdés, hogy ez a láthatóan óvatos, az Európai Bizottságot fölöslegesen provokálni nem akaró szöveg elég lesz-e a Jobbiknak. Illetve az is nagy kérdés, hogy a Jobbik képes lehet-e ellenállni annak a kormányzati kampánynak, amelyet Orbán Viktor már személyesen elkezdett a múlt héten a parlamentben, amikor arról beszélt, hogy *"a Jobbik Brüsszel mellé állt"*. Úgyhogy az alkotmánymódosítás egészen részletes értelmezgetésével ráérünk akkor, amikor a Vona Gáborék eldöntik, hogy megszavazzák-e. Vona első reakciója legalább olyan nyúlós volt, mint az alkotmánymódosítás szövege: a javaslat szerint jó és támogatható, de vannak módosító javaslataik is. Majd a Jobbik, mintegy a 19-re lapot kérve kijelentette: hozzájárulását a megszavazáshoz a letelepedési kötvény-biznisz eltörléséhez köti. Egyelőre konszenzusnak nincs jele. A parlamentben a M.E. betérjesztette a javaslatát. **A rendre pikírt 444.hu ezt így interpretálta:** Orbán Viktor expozéjával megkezdődött az Országgyűlésben a folyamat, aminek a végén az alaptörvény hetedszerre is módosul majd. Az érvénytelen népszavazás után beígért módosításról szólva Orbán Viktor a következő dolgokat említette meg:

- új egység;
- veszélyben a magyar önállóság.
- új egység;
- magyar néplélekből származó elemi igény.
- új egység.
- Magyarország magyar ország.
- új egység.
- nemzeteket felszámoló új európai birodalom,
- új egység.
- arctalan bürokrácia direktórium.
- új egység.

Azt Orbán már az expozében jelezte, hogy a felszólalására adott válaszoknál már nem lesz a teremben, mert **Bajorországba** utazik egy 1956-os megemlékezésre. És a beszéde utána valóban el is ment.

Közbenső konklúzió: bajor vélemény Orbánról 2016. márciusában: kritikus távolságot kellene tartani Orbántól, „ő jelenleg az embertelenség nagykövete Európában, egy dohos nacionalizmussal osztja meg Európát, ellentmond az európai alapértékeknek és a keresztény felebaráti szeretetnek”. Ismétlés: Nyugat-Európában és az Egyesült Államokban kialakult egy erős narratíva, hogy az unióhoz újonnan csatlakozott államok élőködnek rajtuk, korrumpáltak, a demokráciát pedig visszafejlesztik valamiféle hibrid rendszerré. Magyarul: **Orbán számos nagyralátó „stratégiai elképzelése”:** kicsit olyan, mint mikor egy kandúr a Tejútra váltana vonatjegyet.

Konklúzió: Az alkotmánymódosítás sem védi meg kellő bizonyossággal Magyarországot bármely kötelező érvényű uniós döntéstől. Ezért tehát világ legdrágább közvélemény-kutatása folyt okt. 2-án; s még az is nemleges eredménnyel. Érvénytelen, ergo nem létező, hatástalan „eredményt” alkotmányosítana Orbán.

Függelék 6. Zárás

Figyelemre méltó vélemény-cikk jelent meg a MNO.hu-n ugyanerről a témáról Bakó Beáta tollából 2016.10.12-én. Lényeglátó, közjogilag értékes, érdemi bírálat van benne. Találó kulcsmondatai:

Menekülteket most is egyedileg elbírált hatósági határozat alapján fogad be Magyarország, és – amint azt Gulyás Gergely nemrég elárulta – a tervezett (bár politikailag időközben „kivégzett”) migránskvóta azt jelentené, hogy a menedékkérelmek elbírálása is hozzánk kerülne. Vagyis egyedileg elbírált hatósági határozatban az összes kvótamenekültet nyugodtan el is utasíthatnánk, mondjuk arra hivatkozva, hogy biztonságos harmadik országon keresztül érkeztek. (Ezt a – nálunk egyszerű törvényben szabályozott – menekültstátuszt kizáró okot egyébként a német jogrend alkotmányos szinten tartalmazza, mégsem háborodott fel rajta egyik liberális ajrópéer sem – biztos azért, mert a toleráns és befogadó németek ezt a csúnya, szigorú és intoleráns szabályt nem alkalmazzák.) Tényleg „EU-konform”? A hetedik alkotmánymódosítás másik három rendelkezése tehát egyáltalán nem a migránskvótáról szól, hanem a módosítás sokat hangoztatott EU-konformitását próbálja megalapozni, mindenekelőtt az „alkotmányos identitás” fogalmának bevezetésével. A kormánypárti politikusok a retorikában mindezt még azzal toldják meg, hogy a német alkotmánybíróság joggyakorlatára hivatkoznak – kár, hogy mindkét esetben nagyon kilóg a lóláb.

Az Európai Bíróság következetes gyakorlata szerint nem lehet a tagállami belső jogra – még az alkotmányra sem – hivatkozni annak érdekében, hogy az uniós jog alkalmazását kikerüljék a tagállamok. Bár Trócsányi László igazságügyi miniszter nemrég arra hivatkozott, hogy bezzeg a német alkotmánybíróság máshogy gondolja, és a testület gyakorlata a Grundgesetzet előnyben részesíti az EU-joggal szemben, azért ez összességében durva torzítás. Egy exportóvadékkal kapcsolatos – és a németek által alapjogi szempontból megközelített – ügyben valóban volt egy hírhedt eltérés a német alkotmánybíróság és az Európai Bíróság között több mint negyven évvel ezelőtt: ebben az ügyben az előbbi testület azt mondta ki, hogy amíg az EU nem rendelkezik egy, a német alapjogvédelmi szintnek legalább nagyjából megfelelő alapjogi katalógussal, addig a német alkotmányban garantált alapjogok igenis elsőbbséget élveznek az uniós jogszabályokhoz képest. Azóta azonban a német alkotmánybíróság ezt a tételt megfordította, és az EU-nak is lett egy kötelező érvényű alapjogi katalógusa. Az, amit a magyar kormány sugall, hogy bezzeg a német alkotmánybíróság is általában véve magasabb rendűnek gondolja a Grundgesetzet az EU-jognál, egyszerűen nem igaz. Tény azonban, hogy az uniós jog elsőbbségének vannak korlátai, a mostani alkotmánymódosítás pedig egyértelműen erre játszik az „alkotmányos identitás” emlegetésével. Ugyanis az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikke szerint az unió tiszteletben tartja többek között a tagállamok „nemzeti identitását, amely elválaszthatatlan része azok alapvető politikai és alkotmányos berendezkedésének”, valamint az alapvető állami funkciókat és a tagállamok integritását. Az tehát, hogy most beillesztik az Alaptörvény Európa-klauszúljába, hogy a közös hatáskörgyakorlás „összhangban kell álljon az Alaptörvényben foglalt alapvető jogokkal és szabadságokkal, továbbá nem korlátozhatja Magyarország területi egységére, népességére, államformájára és állami berendezkedésére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jogát”, részben tautologikus. Másrészt viszont általában a magyar alkotmány által elismert alapjogok uniós jog fölé helyezése is problémás elvileg, ugyanis uniós jog érintettsége esetén (ilyen lehet akár egy migránskvótás határozat végrehajtása) az EU Alapjogi Chartáját kell alkalmazni, nem a magyar alkotmányt – bár sok átfedés van a kettő között, más tagállamok esetében akadtak már ebből konfliktushelyzetek. /Saját megjegyzésem: a bukta így eleve, erőszakosan, túlzóan, hamis magyarázkodással és egyeztetés híján beépül a rendszerbe> sok jót nem ígér./ Záróvicc hajaz az örültségbe forduló parlamenti vitamórára. Doki kérdi: -A maguk frakciójában hányan szenvednek valamiféle lelki vagy értelmi bajban, pszichózisban? –Frakcióvezető: -Senki nem szenved, mindenki nagyon élvez.